

autor in

magazín OSA nejen pro autory

01/2016

AUTORSTVÍ DÍLA | PROGRAM PARTNERSTVÍ | DANĚ | VÝSTAVA OSA
ZAČÍNÁME S DOMÁCÍM NAHRÁVÁNÍM | DRAMATURGIE ČESKÝCH RÁDÍ
BRATŘI KRČKOVÉ | DR MAX | PLANETY MATEJE BENKA | KLARA
VARHANY | POCTA JOSEFU HRNČÍŘOVI | HUDEBNÍ WORKSHOPY
FOLKLORNÍ HAZART

**Navštivte největší
prodejnu
HUDEBNÍCH
NÁSTROJŮ V ČR**

**Exkluzivní sleva 15 % pro členy
svazu na výrobky značek AKG,
Soundcraft, Lexicon, JBL,
Tascam, Peavey a Sabian**

**3 patra hudebních nástrojů
a zvukové techniky**

Kvalifikovaný personál

**Vyzkoušení nástrojů
v odhlučněných
zkušebnách**

Slevu uplatníte v prodejně Music City po předložení tohoto inzerátu, nebo na eshopu music-city.cz zadáním kódu „15% AUTORIN“ do pole Poznámka ve 3. kroku nákupního košíku. Sleva bude započítána až po odeslání objednávky.

Úvodní slovo

Vážené kolegyně,
vážení kolegové,
zase jsme oběhli
kolem slunce
a rok je pryč.
Ti starší a zkušení
budou opět váhat
v pochybnostech,
zatímco majitelé
neopeřeného mládí
se budou vrhat
vpřed s dychtivou
horlivostí.

Ale bez ohledu na věk, co nového můžeme očekávat? Začátkem letošního roku jsme se připravovali na legislativní smršť ve formě novely autorského zákona, vyvolané směrnicí Evropského parlamentu. Naši zákonodárci nás opět nezklamali, neboť oni se do práce nevrhají s dychtivou horlivostí, a dnes je již jisté, že transpoziční lhůta (11. 4. 2016) dodržena nebude. My se ovšem musíme řídit platným autorským zákonem ČR a případné námítky za nedodržení směrnice EP půjdou za státem. Pro nás to konkrétně znamená, že mimořádné shromáždění členů OSA připravované na 31. 3. 2016 v hotelu Elephant se neuskuteční. Protože implementace směrnice o kolektivní správě významným způsobem zasáhne do činnosti kolektivních správců, OSA nevyjímaje, rozhodli jsme se v uvedeném termínu uspořádat v hotelu Elephant seminář spojený s diskuzí. Prioritní témata budou: novela autorského zákona a dopady směrnice EP na naše stanovy a rozúčtovací řád.

Na rozdíl od naší vlády máme již návrh nových stanov předběžně připravený, ale jak bude schválená novela vypadat, můžeme předvídat jen zčásti. Novela obíhá své legislativní kolečko mezi všemi oprávněnými subjekty a resorty. Každý si tam něco přidá či ubere a nebude to vždy veselé čtení. Ale pojďme dále.

Uskuteční se tedy jen řádné valné shromáždění 19. 5. 2016, které naposledy proběhne podle současných pravidel. Až bude novela autorského zákona účinná, svolá OSA mimořádné valné shromáždění, na kterém budou přijaty nové stanovy, a to může být nejdříve na podzim letošního roku. První valné shromáždění podle nových pravidel tak připadá na jaro 2017.

Rád bych se teď v rámci bilancování zamyslel nad stavem OSA za uplynulé tříleté volební období současné dozorčí rady. Když už se tedy váhavě a v pochybnostech ohlédnou zpět, mohou konstatovat, že OSA je prožil v aktivní činnosti bez zbytečných turbulencí. Bylo to poprvé, co jsme postupovali podle „konceptního plánu DR“. Plán byl rozdělen na okruh organizační, ekonomický, inkasní, rozdělování a prezentace OSA. Všem plánovaným otázkám jsme se věnovali a všechna předsevzetí jsme spojenými silami dozorčí rady a představenstva splnili.

Představenstvo: rád bych zdůraznil fakt, že máme již pátým rokem personálně stejně, a díky tomu již mimořádně kvalifikované představenstvo. Stabilita managementu je důležitá pro pracovní výsledky celé naší organizace a tato stabilita je prvořadým úkolem každé DR. Podařilo se nám vytvořit pracovní atmosféru vzájemné důvěry a kooperace a to není fráze. Máte-li důvěru,

nechcete o ni přijít a jste ochotni pracovat víc než na sto procent.

Základní dokumenty a administrativa: kromě běžné agendy, která zabere nejméně času a energie, jsme vytvořili a přijali etický kodex OSA, uzavřeli jsme nové smlouvy se členy představenstva. Zrevidovali jsme a schválili stanovy s ohledem na platnost nového občanského zákoníku. Vypracovali jsme komplexní návrh nového rozúčtovacího řádu, včetně statutu kulturního a sociálního fondu. Připravili jsme další znění stanov a jednacího řádu VS podle návrhu novely autorského zákona ČR, jehož účinnost má nastat během letošního roku, případně od roku 2017. Projednali jsme nový sazebník OSA platný od 1. 1. 2016. Nejnižší základní částkou ve veřejném provozování živé hudby je 500 Kč. Další položky se promítají jako procentní sazby podle počtu diváků a výše vstupného. Očekáváme, že nový, navýšený sazebník bude pomáhat i nízkorozpočtovým koncertům. Ke všem těmto rozhodnutím jsme každý rok potřebovali desítky statistických, analytických a právních rozborů.

Informační technologie: přesně cílené investice do informačních technologií začaly přinášet své ovoce. Elektronickou komunikaci a uzavírání licenčních smluv přes internet aplikací „Extranet“ oceňují malí i velcí pořadatelé a promotéři. Naši regionální zástupci jsou vybaveni mobilní aplikací „OSA mobile suite“, díky které mohou na místě řešit obchodní případy. Pak tu máme interní systém „BackOffice“ pro dokumentaci a zákaznické oddělení. Všechny datové procesy od inkasa po rozúčtování probíhají elektronicky. Vnitřní komunikaci zajišťuje aplikace „Infosa“. Nabízí individuální přístup smluvně zastupovaných nositelů práv k informacím o rozúčtování, k osobní databázi, k ohlašování děl a k nově zřízenému komunikačnímu kanálu. Tato služba je dostupná 24 hodin denně. Tuto vybavenost a funkčnost systému nám mohou leckteré evropské ochranky závidět.

Investice do budovy OSA: administrativní budova patří k našemu exkluzivnímu majetku a každý dobrý hospodář se o ni musí starat. Zrekonstruovali jsme a uvedli do provozu ateliér půdní vestavby jako malou „zasedací místnost Karla Hašlera“. Podařilo se nám také stavebně zrekonstruovat sklepní prostory, které byly v dezolátním stavu, a zachránit tak náš historický archiv. Archiv byl vysušen, zdokumentován a uspořádán do kolejových regálů. Dnes s ním mohou na požádání pracovat badatelé i historici. Nechali jsme na nádvoří OSA zbourat staré garáže. Díky tomu jsme mohli opravit nefunkční odvod dešťové vody, ochránit základy budovy a nádvoří pokrýt novou dlažbou.

Ekonomické výsledky:

Rok	Celkové inkaso (v tis. Kč bez DPH)	Průměrné režijní zatížení
2013	858 851	17,04 %
2014	900 145	15,54 %
2015	914 984	14,72 %

V roce 2015 OSA překonal latku historicky neúspěšnějšího roku 2014 a dosáhl nejlepšího hospodářského výsledku za 96 let své existence. Výsledek je o to cennější, že rekordního inkasa

dosáhl při současném snižování nákladů, což umocnilo pokles průměrné režie. Opětovným překročením psychologické hranice 900 milionů také potvrdil, že nešlo o dílo náhody, ale v prvé řadě o výsledek tvrdé práce představenstva a zaměstnanců OSA. Budiž jim za to dík.

Ostatní činnosti: po celou dobu perfektně pracují komise DR, včetně komise Partnerství, která rozděluje nemalé prostředky na podporu české hudby a na PR OSA. K organizačním změnám také došlo v našem oblíbeném každoročním setkání „Ceny OSA“, o které se již začínají zajímat domácí TV kanály.

S čím spokojeni nejsme, je trvalý propad výnosů z prodeje hudebních nosičů. Užítí hudebních děl v síti internet tuto ztrátu zdaleka nenahrazuje. V této souvislosti se domnívám, že podíl mezi výrobcem nosiče a nositeli práv, na které dohromady stereotypně připadá jen 9,009 % z PPD ceny nosiče, je dlouhodobě neudržitelný. Všichni víme, že vydavatelé dnes do výroby nahrávek prakticky neinvestují. Musíte dodat master a muzikanty zaplatit ze svého nebo sehnat sponzora.

S klidným svědomím mohu závěrem říct, že OSA je v tuto chvíli stabilizovaný a v nejlepší kondici. Ovšem ve vzduchu je cítit blížící se změna „kontinentálního“ počasí a nemusí to být zrovna oteplování. Ve světle snah o sjednocení ochrany autorských práv v EU bude docházet k dalším změnám v oblasti kolektivní správy. Zejména by mohla být oslabena teritoriální působnost domácích správců podobně, jako to již platí v oblasti on-line. To by dopadlo především na malé ochranky s rizikem rozdrobení domácího trhu. Silní hráči by si mohli „vyzobat“ lukrativní zahraniční repertoár, který by spravovali přeshraničně. Proto musí OSA zůstat konkurenceschopný jak v oblasti služeb, tak v oblasti inkasa srovnatelného s ostatními zeměmi EU. To je velké téma budoucnosti.

Na nás teď záleží, abychom se vydali správným směrem a nemuseli později vzpomínat na uplynulé časy jako na zlatou éru ochrany autorských práv. Pravdou zůstává, že autorské právo je pod stálým tlakem různých zájmových skupin, některých politiků i části veřejnosti jako něco, na co by si měli všichni rádně posvítit. Celou atmosféru přizívají ultrapravicové či ultralevicové strany jako strana svobodných, resp. pirátská strana. Po tom, co piráti zveřejnili článek „Copyright — fašistický monopol“ s fotografií Mussoliniho, už nemám iluze, že je s nimi jakákoliv dohoda možná. Také už nevěřím, že jejich radikální názory pramení z neznalosti. Pirát zůstane pirátem, protože jednoduše chce být pirátem. Já chci zůstat muzikantem a věřím, že také každý z vás je tím, čím chce. Všichni máme volbu a vytváříme rozmanitou společnost s rozmanitou hudbou. Jinak by tady byla strašná nuda. No a našim nepřítelům poděkujeme za to, že nám pomáhají mít mysl i oči stále otevřené a učí nás nekonečné trpělivosti.

Novou inspiraci a energii do začínajícího roku 2016 vám přeje váš

Luboš Andršt

Luboš Andršt

obsah

3	úvodník	
5	úvodní slovo	3
5	obsah	5
6	zprávy z OSA	
	Autorství díla	6
	Program Partnerství jako užitečný nástroj podpory prezentace repertoáru OSA	8
	Co si myslí o OSA?	10
	Daně a jak na ně	11
	„Prvorepubliková OSA“ — výstava OSA v Opavě	12
	Začínáme s domácím nahráváním — náběr bicí soupravy	13

20	články a rozhovory	
	Dramaturgie českých rádií 2. díl	20
	Planety Mateje Benka	23
	Bratři Krčkové	24
	Varhany	28
	Pocta významnému dirigentovi Josefu Hrnčířovi	29
	Mezinárodní hudební workshopy	30
	DrMax	32
	Zpěvačka Klara boduje se svým debutem	35

32	nástěnka	36
34	šuplíky textařů	38
36	kulturní přehled	
	Nově vydaná CD	40
	Filmové premiéry	42

44	vzpomínáme	44
45	závěrník	
	Folklorní HazArt	45

Magazín OSA
číslo 01/2016
obálka: Zofie Dařbujánová
fotografie: Roman Černý
Vydává OSA — Ochranný svaz autorský, z.s., Čs. armády 20, 160 56 Praha 6,
oddělení PR a komunikace, telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz, www.osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, Vychází 4x ročně, náklad 8 400 výtisků, místo vydání Praha.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky. Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 15. března 2015
Redakce: Petr Soukup, Šárka Chomoutová / Redakční rada: Lukáš Hurník, Zdeněk Nedvěď, Jan Fischer /
Koncept, design a sazba: Jiří Troskov / Korektury: Petra Helikarová

Autorství díla

Na hudební scéně působí celá řada hudebních skupin. Většinou jde o partu muzikantů, kteří si po hudební stránce a mnohdy i po té lidské velmi dobře rozumějí. Tvoří novou hudbu, na které se často textově i hudebně podílejí, koncertují, sklízí společně úspěchy u svých fanoušků. Problém nastane v okamžiku, kdy se jejich názory na další fungování skupiny začnou lišit a strhne se mezi nimi boj o práva k jejich tvorbě, boj o jejich fanoušky, jejich pravdu, mnohdy i o jejich živobytí. Bohužel taková bitva může skončit až na soudním poli. Článek přináší právní pohled a základní rady, jak řešit autorské neshody a zejména jak jim předejít.

kdo takto dílo první vytvořil, zůstává jeho autorem již napořád. O své autorské právo nemůže přijít. Autor díla může být jediný, nebo se na vytvoření jednoho díla může podílet autorů více, pak se jedná o spoluautory. Spoluautorům vzniká autorské právo k dílu společně a mohou svá práva k tomuto dílu realizovat také jen společně, tedy za souhlasu všech spoluautorů. (Příkladem může být např. spoluautorsky vytvořený text k písni nebo naopak spoluautorsky složená hudba.) O spoluautorství se však nejedná v případě spojení hudby a textu dvou různých autorů. Jde o díla spojená, která se, na rozdíl od díla spoluautorského, chovají z pohledu výkonu autorských práv odlišně. Každý autor vykonává svá práva ke složce, kterou vytvořil (hudbě nebo textu). K užití hudební skladby s textem je tedy třeba souhlasu jak hudebního skladatele, tak textaře. Je však možné, aby autor hudby tuto hudbu užil bez textu či ji spojil s textem jiného autora a naopak. Souhlas autora původního textu nepotřebuje.

Autorství nevzniká registrací či evidencí díla v žádném rejstříku či seznamu (na rozdíl od ochranných známek), tedy ani ohlášením OSA, ale jeho evidence v databázi OSA může mít podstatné dopady, jak objasním níže.

Jaká je funkce databáze OSA?

Databáze děl OSA má hlavně evidenční funkci. Kromě toho v případě, že autorství není nikterak rozporováno nebo neexistuje jiný údaj, který by mohl autorství k dílu zpochybnit, uplatní se tzv. zákonná domněnka autorství, tj. vychází se z informace registrované v databázi OSA, pakliže někdo neprokáže opak.

Může mít ohlášení skladby vliv na posouzení autorství v případě soudního sporu?

Kdy a komu vzniká autorství k dílu?

Autorství k dílu vzniká tomu, kdo jej vytvořil, v okamžiku, kdy toto dílo vzniklo nejen v hlavě autora, tedy slovy zákona v okamžiku, kdy bylo poprvé vyjádřeno v objektivně vnímatelné podobě, přičemž nemusí být nutně zachyceno na hmotném nosiči, např. na nosiči dat, papíře atp. Ten,

V případech, kdy dojde ke sporu o autorství, má evidence v databázi OSA a především vyplněná ohláška evidovaná v OSA jistou důkazní váhu. Není však jedinou možností, kterou autoři mohou využít. Lze samozřejmě užít i další důkazní prostředky, např. svědectví jiných osob o tom, že autor dílo vytvořil, vydání CD, vydání textu tiskem, e-mailovou komunikaci, zveřejnění na internetu, notářský zápis, který bude osvědčovat existenci díla k určitému datu. U soudu lze např. předložit i neotevřený dopis, kterým si autor poslal na vlastní adresu své vytvořené dílo (na obálce je vyznačeno datum), atd. Ohlášením svých děl OSA co nejdříve po jejich vytvoření (lze ohlásit i díla dosud nezveřejněná) však předejete tomu, že si vaše dílo ohlásí někdo jiný před vámi a poté budete muset složitě pátrat a hledat důkazy, kterými své autorství prokážete. Při ohlašování děl doporučuji také připojit jejich nahrávku, což při ohlášení prostřednictvím systému In-fosa lze učinit jednoduše on-line.

Co dělat, když zjistíte, že vaši skladbu/text si již ohlásil někdo jiný?

V každém případě můžete ohlásit skladbu i vy. V OSA budeme evidovat dvě ohlášky a v případě, že OSA udělí pro užití díla licenci a vyinkasuje autorskou odměnu, tato odměna zůstane blokovaná v OSA až do okamžiku, kdy se vyřeší spor mezi autory, ať již na základě jejich domluvy, či výsledku soudního sporu. OSA může v těchto případech také stanovit šestiměsíční lhůtu k uplatnění nároků autorů soudní cestou. Pokud v této době nedojde k podání žaloby, je OSA oprávněn vyplatit odměnu tomu, kdo má prioritu dle data ohlášky.

Mohu někomu zakázat hrát své skladby?

Autorství zaručuje jistá práva k dílu. Mimo jiné má autor právo své dílo užít nebo udělit souhlas s užitím díla další osobě. Do rámce tohoto oprávnění spadá právo na sdělování díla veřejnosti, které může být realizováno i živým provozováním díla, při kterém

se předpokládá osobní účast výkonných umělců — interpretů (např. členů hudební skupiny). Jde zejména o koncerty.

Důležité je uvědomit si, že ve smyslu autorského zákona není uživatelem interpret. Osobou, která je podle autorského zákona povinna si souhlas s užitím díla opatřit, je fyzická nebo právnická osoba, která dala podnět k pořádání koncertu a která koncert na své náklady zabezpečuje a organizuje. Rozhoduje o místě a datu pořádání, ceně vstupenek, inzerci, jedná s umělci, zajišťuje pronájem sálu apod. Tato osoba přitom jedná vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a nese hospodářská i jiná rizika s tím spojená. Zpravidla touto osobou bude pořadatel nebo provozovatel klubu či jiného zařízení, kde se koncert koná.

V případě autora zastupovaného OSA uděluje oprávnění k užití díla (licenci) za autora OSA. Děje se tak na základě tzv. hromadných licenčních smluv, uzavíraných s provozovateli živých hudebních produkcí. Předmětem těchto hromadných smluv je udělení souhlasu k užití veškerých děl, k nimž OSA spravuje majetková práva autorská, nikoliv tedy k užití individuálně určených děl. V praxi OSA není možné, zejména vzhledem k množství skladeb v našem repertoáru, reflektovat při uzavírání hromadných licenčních smluv na individuální výjimky. Další skutečností, která takový postup vylučuje, je i to, že o živých hudebních produkcích, zejména pak o užitím repertoáru, se OSA dozvídá kvůli liknavosti pořadatelů či objektivním okolnostem často ex post, tedy až po jejich konání.

Z výše uvedeného vyplývá, že autor zastupovaný OSA v této oblasti nemůže zakázat konkrétním výkonným umělcům, aby jeho skladby interpretovali. Takový zákaz by musel realizovat přes jednotlivé provozovatele živých hudebních produkcí tím, že by neudělil licenční oprávnění k užití svých děl živým

provozováním. Jelikož je však námi zastupovaným autorem, tento postup je z důvodu povahy kolektivní správy vyloučen.

Jak správně postupovat:

- Nové skladby a zhudebněné texty co nejdříve ohlásit OSA (lze ohlásit i dosud nezveřejněné dílo);
- Ohlášky vyplňovat co nejpečlivěji, uvádět případné spoluautory a jejich podíl na díle, ideálně přiložit k ohlášce partituru nebo nahrávku;
- Je praktické mít i jinou možnost prokázat okamžik vzniku díla (např. notářský zápis, zalepená obálka s partiturou či nahrávkou díla adresovaná na vlastní adresu — s datem na podacím razítku atp.);
- Nenechávat na jediné osobě vyřízení ohlášek skladeb, na jejichž vzniku jste se podíleli jako hudební uskupení, a nepověřovat jinou osobu, aby skladby ohlašovala za vás. Případně si vše ověřte v databázi OSA;
- Pravidelně kontrolovat v databázi OSA ohlášené skladby / zhudebněné texty (kontrolovat každoroční výpis nově registrovaných skladeb, který OSA zasílá, a chybějící skladby co nejdříve ohlásit);
- Pořadatelům koncertů včas (tj. minimálně 20 dnů před koncertem) dodat playlist s uvedením názvů děl a jmen autorů a upozornit pořadatele, že mají povinnost ve vašem zájmu ohlásit OSA konání koncertu a předložit playlist, a to do 10 dnů před koncertem;
- Kontrolovat svá vyúčtování od OSA a v případě, že odměny za užití děl, o kterých víte, nejsou uvedeny, reklamovat vyúčtování, hlásit produkce atd. ☒

Program Partnerství jako užitečný nástroj podpory prezentace repertoáru OSA

Rok 2015 byl běžným provozním rokem. Personální složení komise Partnerství zůstalo beze změny do valného shromáždění 2016 — toto valné shromáždění bude shromážděním volebním.

Program Partnerství byl rozběhnut v roce 2010. Rok 2015 byl tedy již šestým rokem jeho existence. Za tuto dobu bylo potvrzeno, že spolupráce s uživateli repertoáru OSA a rovněž zvolení způsobu prezentace vstřícné tváře OSA byly krokem šťastným a perspektivním. K dnešnímu dni lze konstatovat, že existence programu Partnerství má vzhledem ke vztahům s pořadatelem pozitivní inovující účinek; dodává nové autorské tvorbě zastupovaných OSA v očích provozovatele užitečnost — zařadí-li totiž pořadatelé do programu tuto tvorbu, mají velkou šanci na přiznání partnerství (platí to zejména pro nekomerční žánry); podporuje se tak nepřímo aspekt poctivosti pořadatelů vůči OSA — způsobem nevtíravým a srozumitelným; v jistém slova smyslu se taktéž podporuje životnost tvorby — ruku v ruce s estetickými hodnotami, které nová díla přinášejí. Toto vše by nebylo možné, kdyby rovněž nedocházelo k intenzivní a invenční práci na tomto poli ze strany OSA, konkrétně oddělení PR. Za tuto nemalou aktivitu patří všem díky!

V roce 2015 se komise Partnerství sešla na svých zasedáních celkem dvanáctkrát. Bylo podáno celkem 258 projektů, které komise detailně prostudovala a následně podrobila procesu zhodnocení a rozhodnutí. Lze konstatovat, že podávané projekty jsou vesměs řádně zpracovány a přiložená dokumentace žádostí poskytuje

potřebné informace k jejich kvalifikovanému posouzení. V roce 2015 komise rozhodla ve 167 případech pozitivně, tj. těmto projektům bylo v určité partiální výši poskytnuto partnerství, 91 projektů bylo zamítnuto. V této souvislosti opět připomeňme, že poskytnuté finanční prostředky se prostřednictvím vybraných autorských odměn vrací. Rád bych v této souvislosti též zdůraznil, že program Partnerství výrazně napomáhá existenci kulturních aktivit v nekomerčních oblastech.

Jako v předchozích ročnících, tak i pro rok 2016 byly vytipovány v jednotlivých hudebních žánrech významné akce, na kterých komise považuje za dobré uplatnit koupi reklamního prostoru. Tento úmysl je však pochopitelně vždy vázán na podání žádosti ze strany příslušného provozovatele. V roce 2015 nedošlo ve vztahu k roku předcházejícímu k významnému nárůstu počtu podaných projektů (256 — 2014; 258 — 2015). Jestli tato skutečnost signalizuje jistou stabilizaci počtu žádostí, či zda je pouze přechodným jevem, bude možné zhodnotit až s větším časovým odstupem. Každopádně však jsou podpořené akce pro OSA prostorem pro uvedení loga, popřípadě dalších informací. Logo OSA dnes můžeme vidat pohromadě s logy např. Ministerstva kultury ČR, Státního fondu kultury ČR, Magistrátu hlavního města Prahy (popř. jiných větších měst), ČEZ, zahraničních zastupitelství, Českého hudebního fondu,

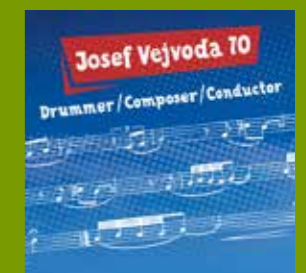
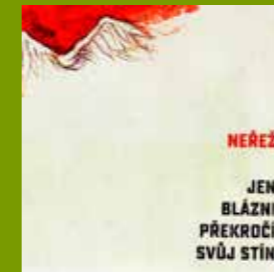
Nadace Olgy a Václava Havlových, Nadace Život umělce, různých bankovních společností apod. To je určitě dobře a je to obrazem péče našeho Ochranného svazu autorského o zastupované autory a provozování jejich děl.

Dovolte, abych konstatoval, že v průběhu celého roku 2015 komise Partnerství mohla pracovat ve velmi kolegiální a přátelské atmosféře. Díky za to patří i představenstvu a dozorčí radě OSA a samozřejmě oddělení PR, především Petru Soukupovi. Pomoc s administrativou programu a příprava veškerých podkladů pro jednání komise jsou pomocí velikou a potřebnou. Komise se díky tomu mohla soustředit zejména na odborné posudky ve vztahu k jednotlivým podaným žádostem. Děkuji též všem členům komise za celoroční zodpovědnou práci.

Malé shrnutí:

- Rok 2015 byl šestým rokem existence programu Partnerství.
- Hlavní dokumenty programu (statut, jednací řád komise Partnerství, hlavní principy a zásady pro přiznání Partnerství OSA a kritéria umělecká/komerční) jsou plně funkční, a nebylo je tedy zapotřebí měnit.
- Komise se na pracovních zasedáních sešla v roce 2015 celkem 12x a prostudovala a vyhodnotila celkem 258 podaných projektů. ☒

Příklady podpořených projektů z programu Partnerství OSA 2015

Co si myslí o OSA?

Jak vidí pořadatele podpořených akcí OSA a jaký je jejich vztah k OSA?

Šimon Ornest

The Tap Tap

Autoři, stejně jako všichni lidé, kteří pracují hlavou, vytvářejí hodnoty, na které se tzv. nedá sáhnout.

Lidé, kteří (s písní na rtech) pracují především rukama, mají občas sklon tuhle práci podceňovat.

Je moc dobře, že existuje organizace, která hájí práva autorů.

A je také moc dobře, že je OSA organizace ochotná diskutovat o způsobech prosazování autorského práva a šíření povědomí o významu duševního vlastnictví.

My v The Tap Tap jako muzikanti a autoři s handicapem, kteří rukama pracovat nemohou, si toho vážíme o to víc.

Tereza Tůmová

Account Director, P.G. Management, pořadatel AVON Pochodu proti rakovině prsu

Jsme rádi, že OSA myslí na pořadatele charitativních akcí, kteří pracují s omezenými rozpočty a snaží se vynaložit finance co možná nejefektivněji. Již několikrát rok se OSA partnersky účastní AVON Pochodu proti rakovině prsu a dává tím najevo, že mu tato problematika není lhostejná. Protože projekt děláme srdcem, taková podpora nás upřímně těší.

Jaroslav Rybář

předseda hudebního odboru Umělecké besedy

Podpora, kterou prostřednictvím programu OSA Partner dostává Umělecká beseda, pokrývá nezanedbatelnou část nákladů na projekt Úterky

Umělecké besedy. Umožňuje tak realizaci cyklu koncertů, jejichž hlavní náplní je česká soudobá hudba.

Martin Šulc

předseda České jazzové společnosti, z. s.

OSA — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s. — je organizací, která se těší mezi výkonnými hudebníky a zejména mezi autory značnému respektu. V minulých letech OSA rovněž dosáhl velkého uznání jako firma s rostoucím ziskem. V této souvislosti je významnou skutečností, že OSA také dokázal účinně nastavit parametry pro systematickou podporu zajímavých hudebních projektů. Je nám velkou ctí, že OSA je naším stěžejním partnerem pro pořádání letního týdenního hudebně-vzdělávacího soustředění pod názvem Czech Jazz Workshop. Markantní finanční podpora této akce nám každoročně již několik let umožňuje pozvat významné zahraniční i české jazzové interprety, kteří se intenzivně věnují našim studentům, mladým hudebníkům se zájmem o interpretaci a tvorbu v oblasti jazzu a spřízněných žánrů. Bez této podpory by naše akce živořila a měli bychom značné problémy s možností nabídnout studentům nové pohledy a svěží motivaci přímo od špičkových výkonných umělců v tomto žánru. Věřím, že naše spolupráce bude pokračovat se stejnou intenzitou i v budoucnu.

Marek Keprt

ředitel festivalu MusicOlomouc

Díky OSA a konkrétně finanční podpoře v projektu OSA Partnerství bylo

možno uskutečnit 7. ročník mezinárodního festivalu soudobé hudby MusicOlomouc 2015 v původním plánovaném rozsahu. Uskutečnilo se celkem sedm koncertů, z nichž posлуchačsky nejlukrativnější, ovšem také finančně nejnáročnější bylo vystoupení rakouského ansámblu nové hudby Österreichisches Ensemble für Neue Musik. OSA nabízí výborné podmínky pro spolupráci s pořadatelem hudebních akcí a poskytuje kvalitní zázemí pro jejich realizaci. Děkujeme za podporu našeho projektu a těšíme se na další spolupráci.

Prof. MgA. Ing. Ivo Medek, Ph.D.

rektor JAMU v Brně

Jako statutární zástupce několika organizátorů koncertů soudobé hudby (Sdružení Q, JAMU) vnímám roli OSA v několika směrech. Na jedné straně nikdo není nadšen, když musí platit poplatky jakéhokoliv druhu — ty „osácké“ nevyjímaje. Jako skladatel to však vidím i z pohledu tvůrců, u kterých jsou tantiémy jednou z nemnoha cest, jak za svoji práci získat finanční odměnu. Na straně druhé jako organizátor využívám podporu OSA našim aktivitám, ať již při uskutečňování koncertů nebo kurzů pro talentované děti a mládež, dříve z Hudební nadace OSA a nyní z projektu Partnerství. Věřím, že i přes tlak ze strany některých zastupovaných z populární hudby se podaří udržet důstojné postavení těch nemnoha skladatelů soudobé vážné hudby tak, jak je to obvyklé v dalších evropských zemích. ☒

Daně a jak na ně

Povinnost odvést daň z příjmů se týká všech zastupovaných OSA. Někteří zastupovaní mají povinnost odvádět ještě DPH. U těchto zmíněných daní dochází téměř každoročně ke změnám, a je tedy důležité je sledovat. Jaké změny přicházejí letos a na co brát zřetel?

Jsou oproti loňskému roku nějaké změny?

Plátcí DPH, tedy osobě povinné k DPH, nově vzniká povinnost podávat kontrolní hlášení k DPH, a to pouze elektronicky, ve formátu a struktuře stanovených správcem daně. Jsou připuštěny všechny elektronické formy podání podle daňového řádu. Kontrolní hlášení obsahuje základní informace o přijatých a vydaných daňových dokladech. Kontrolní hlášení podávají právnické osoby měsíčně do 25. dne následujícího měsíce, fyzické osoby pak měsíčně či čtvrtletně vždy dle periody podávání daňového přiznání.

První kontrolní hlášení je podáváno za zdaňovací období leden 2016, a to do 25. února 2016. U fyzických osob — čtvrtletních plátců DPH — bude první kontrolní hlášení podáno za 1. čtvrtletí 2016 do 25. dubna 2016.

Na co si musí autoři dát zejména pozor?

Způsob podání kontrolního hlášení a přiznání k DPH:

Právnické osoby

Prostřednictvím datové schránky nebo přes EPO

Fyzické osoby

Buď z datové schránky, kterou si dobrovolně zřídí (nebo ji mají již zřízenou), nebo z portálu EPO (elektronický portál MF) s uznávaným elektronickým podpisem, nebo z EPO bez podpisu — pak musí na FÚ doručit dodatečně podepsaný tiskopis

(potvrzení) přesně ve lhůtě pro podání daňového přiznání (není zde lhůta 5 dnů jako u podání potvrzení k přiznání). Při odeslání přiznání přes EPO, tedy přesně 25. dne večer, bude třeba s podepsaným potvrzením běžet ještě večer na hlavní poštu, jinak bude pokuta pozdního podání.

Fyzické osoby (FO) bez datové schránky, které uvedly kontaktní e-mail, musí tento e-mail denně sledovat, neboť za den doručení je považován den, kdy FÚ e-mail odeslal, nikoliv den doručení e-mailu. Zároveň není dobré měnit e-mailovou adresu, neboť není zakotvena povinnost FÚ posílat výzvy na naposledy uvedený e-mail v kontrolním hlášení.

Fyzickým osobám s datovou schránkou a právnickým osobám se za den doručení považuje den otevření datové schránky nebo 10. den po umístění do datové schránky, pokud nebude vůbec otevřena.

Co si mohou odečíst z daní?

V zákoně o dani z příjmů č. 586/1992

Sb. nejsou v oblasti zdanění autorských honorářů žádné zásadní změny, a je tedy ve stejném režimu jako v předchozím roce 2015.

Pro poplatníky, kteří vedou daňovou evidenci, platí:

do základu daně z příjmů zahrnou:

- autorské odměny (§ 7 zák. 586/1992 Sb.)
- sociální podporu a vyrovnávací fond (§ 10 zák. 586/1992 Sb.)
- zálohy (jsou daňovou relevantní položkou ovlivňující základ daně dle § 7)

do nákladů mohou zahrnout:

- režii OSA
- poplatky OSA (např. členský poplatek, poplatek za tisk vyúčtovacích lístků, administrativní poplatek za zálohy, poplatek za pseudonym)

Pro poplatníky, kteří vedou účetnictví dle zákona o účetnictví č. 563/1991 Sb., platí:

do základu daně z příjmů zahrnou:

- autorské odměny (§ 7 zák. 586/1992 Sb.)
- sociální podporu a vyrovnávací fond (§ 10 zák. 586/1992 Sb.)

do nákladů mohou zahrnout:

- režii OSA
- poplatky OSA (např. členský poplatek, poplatek za tisk vyúčtovacích lístků, administrativní poplatek za zálohy, poplatek za pseudonym) ☒

„Prvorepubliková OSA“ – výstava OSA v Opavě

Ve spolupráci s Opavskou kulturní organizací (OKO) byla po celý únor instalována v Obecním domě v Opavě výstava „Prvorepubliková OSA“, která byla prvně uskutečněna k 95. výročí fungování OSA. Letos tomu bude 9. října již 97 let. Výstava nabídla jedinečné historické materiály a unikátní artefakty přímo z archivu OSA, jež nebyly nikde před tím vystavovány. Ve čtvrtek 4. února proběhla také přednáška předsedy představenstva OSA Romana Strejčka, v níž posluchačům přiblížil fungování OSA. Na závěr pak proběhla velmi živá diskuze.

Foto: archiv OKO

Hlavním cílem výstavy a přednášky bylo připomenutí hlavního poslání OSA a přiblížení role OSA v současnosti, jeho vize, hodnoty i cíle. Přednášku vedl předseda představenstva Roman Strejček, který přítomné seznámil kromě cílů a aktuálního postavení OSA také o hospodářských výsledcích a dalších zajímavostech týkajících se autorských odměn a autorského práva. „Jedním z našich hlavních cílů je prosazování respektu k vlastnictví a talentu jednotlivce, nebojím se říci Fair Trade Music. Věřím, že tato akce přispěje

k informovanosti veřejnosti, že hudba není samozřejmou ingrediencí a že se za tvorbou skrývá mnoho práce a obdivuhodného talentu,“ dodává Roman Strejček.

O programu Partnerství OSA informoval za oddělení PR a komunikace Petr Soukup.

Návštěvníci výstavy mohli zhlédnout historické artefakty od starých gramofonových desek přes první ohlášky písní, fotografie i další dokumenty z první republiky až po různá srovnání a statistiky. Byly vystaveny také panely s dalšími zajímavostmi, které mimo jiné přibližují výběr a výplatu autorských odměn nebo různé fámy o OSA. ☒

Začínáme s domácím nahráváním – náběr bicí soupravy

Po úvodu do notačních programů se posuneme dále k realizaci a objasníme si základní postupy při realizaci nahrávky. Většina z vás má doma nějaký ten nahrávací program neboli DAW (Digital Audio Workstation). Většina z vás také komponuje skladby, ve kterých jsou bicí, basa a kytary, a dnes není problém natočit doma úplně vše včetně bicích.

Samozřejmě že pokud potřebujete skvělou kvalitu náběru a jste v problematice noví, je jednodušší zajít do nějakého zavedeného studia a tam si nechat minimálně bubny nahrát, ale dnešní díl věnuji těm, kdo by si rádi poradili i s tímto.

Začnu pro jistotu vyvrácením častých mýtů a shrnutím základních rutin:

1. Špatný náběr se v zásadě NEDÁ zachránit nějakým zázračným kroucením s EQ nebo kompresorem, či dokonce reverbem.
2. Není jedno, jaký mikrofon na co použijeme, a drahý neznamena vhodný na cokoliv.
3. Mikrofonní vstupy jsou na mikrofony a linkové na linky. Je neuvěřitelné, kolik lidí jsem viděl zapojovat mikrofony do Jackových vstupů na linky s tím, že to přece taky hraje (ano, ale —30 dB, tzn. šum o 30 dB víc).
4. Každá místnost nějak hraje, a buď ji chci v nahrávce mít, nebo ji chci eliminovat (protože hraje špatně nebo nevhodně). Toto musím vyřešit před záznamem, a ne po něm.
5. Mikrofony na bedny NEVĚŠÍME! Ty správné jsou směrové a kombo hraje dopředu, ne podlaha pod ním do stropu. To, že jsem to viděl na zábavě, neznamená, že

to tak mám dělat taky, to bych mohl se stejnou logikou strkat hlavu do bassreflexu.

6. Ladíme! Všechno a pořád. Bicími počínaje, oktávami na kytarách konče. Autotune nám nevyřeší rozladěné bubny, kytary a většinou ani basu, i když tam se dá zasáhnout, ale je to zbytečná práce navíc. Rozladěné nahrávky nejsou in, cool ani známka punku! Velmi často, téměř vždy, to znamená seřídít krk a kobylu kytary pár dní před nahráváním tak, aby všechny pražce na všech strunách (pokud možno) seděly na ladičku, alespoň v prvních sedmi polohách. Ladění je o kompromisu, někdy to nejde, někdy je to na nástrojaře, v každém případě by to bylo na samostatný díl. Jedna základní poučka ale u kytar je. Nikdy ne výš! Pokud je pražec vysoko, neudělá s tím hráč nic, bude to vždycky vysoko a ještě výš. Nebude ladit jediný akord. Pokud je to lehce níž, dá se to při troše šikovnosti dotáhnout nebo dovibrovat. Na toto téma je na internetu spousta návodů a každý kytarista by si v ideálním případě měl svůj nástroj umět seřídít sám.

Napadla by mě určitě spousta podobných „nedělat“ věcí, ale pojďme dál a pro dnešek k bubnům.

Máme-li kartu alespoň s osmi vstupy (ideálně 16), můžeme točit bubny ve vyhovující místnosti, což může být klidně garáž s vajíčky na stěnách a nějakou rozumnou akustickou úpravou nebo třeba pěkný pokoj v dřevěné chatě po střejdovi. Pokud to zní akusticky hezky na ucho, je možné toto zaznamenat.

Nemáme-li ještě mikrofony na bubny, můžeme si nějakou sadu zakoupit (dneska se prodávají velice levně) nebo půjčit od kamaráda.

Mikrofony na bubny jsou standardní, většinou dynamické mikrofony se speciálním úchytem na ráfek bubnu. Sada obsahuje také speciální mikrofon na basový buben (dále kopák) s větší membránou a dva kondenzátorové mikrofony na overhead.

Vzhledem k množství značek a řad je těžké si vybrat, ale nevím-li konkrétně, který mikrofon se mi líbí a proč, renomovaná značka nezklame ani v nejnižší řadě.

Zde většinou platí, že dražší mikrofon hraje líp, ale současně platí, že sebelepší mikrofon nezachrání špatné umístění, nástroj nebo místnost. Volil bych uměřenost k rozpočtu a kvalitě okolních komponentů včetně kvality hráčů.

Neznačková řada může zafungovat také, ale také může a nemusí mít problémy s životností. Samozřejmě že mikrofon přestává fungovat během nahrávání, kdy jindy taky, že? Mikrofony od známých značek, např. Shure, AKG, Beyerdynamic, Rode, Audix, Neumann, CAD atd., na toto netrpí a jsou většinou nesmrtelné do té doby, než je někdo zabije.

Mikrofony na nahrávání dělíme podle principu na dynamické, kondenzátorové a páskové (ribbon). Jsou ještě jiné typy, např. uhlíkové a piezoelektrické, ale tyto zastaralé typy se zpravidla na nahrávání nepoužívají.

Pro nás jsou dnes podstatné dynamické a kondenzátorové.

Obr. 1

Dynamický mikrofon je v principu otočený reproduktor, tzn. na membránu rozechvívanou akustickým tlakem je připevněna cívka, která v magnetickém poli vyrábí elektrický signál. Je poměrně málo citlivý jak na akustický tlak, tak na zpětnou vazbu, hodí se proto na snímání hlasitých zvuků zblízka (bicí, aparáty) a live snímání zpěvů. Je odolný a nevyžaduje napájení.

Kondenzátorový mikrofon naopak vyžaduje napájení, jelikož jeho membrána je jednou z elektrod kondenzátoru, který moduluje buď polarizační napětí na něm, nebo je tento kondenzátor součástí vysokofrekvenčního oscilátoru, který je rozlaďován změnami jeho kapacity (ve zkratce). Je krásně citlivý jak na přicházející akustický signál, tak bohužel na zpětnou vazbu a mechanickou zátěž. Napájí se typicky phantomovým napájením z pultu nebo karty (připojuje se normálně na XLR, pouze se na tom konkrétním vstupu nebo skupině vstupů zapne Phantom Power / +48 V) nebo může být napájen vlastním zdrojem či bateriemi. Zde je třeba vyvrátit jeden mýtus, a to ten, že phantomové napětí poškozuje dynamické mikrofony. Není to tak. Dynamické mikrofony si phantomového napájení vůbec nevšímají, také se většinou na pultě zapíná po

čtyřech či osmi kanálech vedle sebe. Tento mýtus se týká páskových mikrofonů, a to ještě starších modelů. Na toto téma existuje spousta internetových diskuzí, ale moje dvacetiletá zkušenost neobsahuje žádný problém s odpáleným mikrofonem kvůli zapnutému phantomu. Správně by se měl phantom vypínat při zapojování jako ochrana před „hot plug“ štosy, které může způsobovat na preampu pultu, ale toto není velké téma k řešení, kdo se bojí, nechť vypíná při zapojování, a bude mít klid.

Podle jejich směrovosti se mikrofony dále dělí na:

Směrové (kardioidní), případně úzce směrové (hyperkardioidní): tyto mikrofony zabírají signál přicházející zepředu a potlačují (nebo spíš nezabírají) signál přicházející zezadu. Typicky se jedná o nástrojové a zpěvové mikrofony.

Kulové (všesměrové, omnidirekcionální): tyto mikrofony zabírají signál přicházející ze všech stran stejně a používají se většinou jako prostorové mikrofony.

Osmičkové (bidirekcionální): zabírají signál přicházející zepředu i zezadu, nikoliv však ze stran. Používají se na některé stereo aplikace nebo duety či sbory.

Dnes si povíme, jak doma sejmout bicí sadu. Je potřeba si uvědomit, že vše, co zaznamenáme, se stane před DAW, je třeba udržet technickou čistotu a nespolehat se na „dnešní možnosti“. Jak již bylo řečeno na začátku, špatný náběr nelze vrátit, jen udělat méně špatným.

Bicí postavíme do dobře znějící části místnosti a dokonale naladíme. Samozřejmě jsou čerstvé blány a nevražící šlapka nebo stolička. Připevníme kontaktní mikrofony shora na tomy a na virbl (rytmičák, snare, rachták, bubínek, jak kdo chce). Nemáme-li mikrofony přímo na bubny, můžeme použít standardní směrové dynamické mikrofony typu Shure SM 57, 58 na stojanu. Overhead kondenzátorové mikrofony umístíme tak, aby snímaly vyváženě a hlavně hezky celou sadu, činely tam budou vždy. Obecná pověra je, že overheady mají za úkol snímat pouze činely, ale není to tak, na overhead mikrofonech dost visí zvuk všech bubnů. Jejich umístění i typ budou tedy pro nás klíčové a dáme si na tomto záležet.

Na obrázku je setup z mojí garáže, omlouvám se, neuklízím jsem, nečekal jsem návštěvu. (obr. 1)

Vidíme nacvaknuté kontaktní mikrofony na tomech — tyto jsou hyperkardioidní kondenzátorové AKG C418, doporučuji velice s tím, že nejsou úplně do války a nejsou levné. Ránu většinou nevydrží a jsou spíš na studiovou aplikaci, na koncertě by vzhledem k jejich typu šly rychle do vazby.

Na virblu shora je dynamický AKG D40 (není vidět), což je standard. Dal jsem ho tam schválně, protože dynamické mikrofony mají z principu větší směrovost a chtěl jsem mít co nejméně hihatky (dále hh) ve virblu.

Zesponu virblu vidíme krásný vintage Shure 565SD, snad se ještě dělá, dávám ho na vše, co chci mít hezké. Nezapomenout OTOČIT FÁZI! (Ø vedle gainu na vstupu, není-li, tak v softwaru) Je obráceně! Cosi dynamického jsem dal na hh, není to úplně podstatné, tuto stopu používám jen, když mi chybí hh v celkovém mixu poté, co použiji gate na virbl, většinou ji ani

nepoužiji, závisí na bubeníkovi, jak má vyrovnané rány. Na overhead jsem použil velice laciné, ale skvěle znějící kondenzátorové tužky od RH Sound, které hrají jak neumanny za zlomek ceny, ale s problematickou životností. Zde vydržely, a pokud nespadly ze stojanu, drží dodnes. U overheadů je zásadní, aby zvuk, který snímají, byl co nejvíce prostorově vyrovnaný a zdravý. Byť to nemusí na fotce, speciálně ne na této, vypadat souměrně, mělo by to při ostré panoramě L-R souměrně znít. To znamená, že virbl ani kopák nám neuhýbají příliš do strany. S pozicí si hrajeme, ale nekrotíme mikrofony tak, že se jejich dráhy kříží nad bicími nebo v bicích. Kondenzátorové mikrofony nejsou obecně příliš směrové (až na speciální výjimky), určitě uslyší hodně okolo, nemusíme s nimi „mířit“. Dělaloby to problémy se stereo váhou a fází (rozeberu podrobněji v dalších dílech).

V kopáku mám Beyerdynamic TGX 50, což je speciální mikrofon na kopák nebo basové nástroje. Je dynamický a hyperkardioidní. Bere hodně i zezadu, což skýtá značný prostor pro umístění dovnitř či vně bubnu. Čím jdu hlouběji proti beateru, tím míň slyším vnější blánu, a naopak. Takto ale fungují všechny mikrofony na kopák, nemusíme si s tím moc lámat hlavu. Začneme od díry, zkoušíme zajet dovnitř, pokud se to začne horšit, vrátíme se. Zde je přesně uprostřed bubnu, chtěl jsem spíš konkrétnější ránu.

Toto není sada mikrofonů z obchodu, ale sbírka, můžete použít své uši a udělat si vlastní, máte-li z čeho vybírat. Každý mikrofon má svůj zvuk a použijeme-li správný typ, neuděláme žádný neřešitelný problém.

Shrnutí pro začátečníka by mohlo vypadat takto:

Mikrofony na bicí by měly být směrové. Kontaktní, spíš dynamické, overheady (pár) vždy kondenzátorové a stejné. Kontaktní kondenzátorové mikrofony můžou být použity také, ale musí být určeny pro bicí, jinak o ně přijdeme — ne každý kondenzátor vydrží ránu zblízka. Výhodou

Obr. 2

kondenzátoru je vysoká věrnost, nevýhodou omezená směrovost (přeženeme-li to s kondenzátory, bude všechno všude, každý mikrofon slyší i ostatní bubny). Další nevýhodou je malá mechanická odolnost a vyšší cena.

Kontaktní mikrofony dáme na bubnu tak, jak je vymyšlený závěs, používáme-li mikrofony na stojanech, tak kousek od ráfku, namířit ke středu, nelepit úplně na blánu (poslechnout, příp. jemně doladit pozici).

Virbl zvučíme shora i zdola s tím, že spodní bude mít otočenou fázi. Existuje alternativní cesta shora a z boku na díru (nefoukat do membrány nebo použít windshield), chceme-li temnější zvuk.

Mikrofon na kopák učebnicově k vnější bláně, teprve pak šoupat dovnitř (basy mají dlouhé vlny, potřebují trochu vzduchu).

Overheady postavit tak, aby virbl a kopák byly uprostřed obrazu. Chceme-li ambientnější zvuk — zvedáme, konkrétnější — snižujeme. Ale vždy nad hlavou bubeníka je to Over Head. Alternativně se dá použít X pozice nad hlavou bubeníka. Mikrofony zkřížíme do písmene X v jednom bodě, jeden kouká na kotel, druhý na hh, a pověsíme bubeníkovi nad hlavu. Může a nemusí fungovat lépe než

klasická L-R pozice, nutno zkusit, úhly i výšky měníme v každém případě na ucho. (obr. 2)

Měli bychom mít jeden dynamický mikrofon na hh a ještě jeden na ride. Mikrofon na hh umístíme cca 20 cm nad kraj a namíříme mezi kraj a pupek. Mikrofon nad ridem umístíme cca 20 cm nad činel a namíříme na pupek. (Stále posloucháme. Vzdálenost ani úhel nejsou dogma, ale ne moc blízko k činelům, zní potom, jako když nám někdo střelí do ucha.)

Každý mikrofon nasměrujeme do vlastní stopy a modulujeme na -15 dB v DAW (pro jistotu, nejsme na pásu, ve finále budou špičky -5 dB). Máme-li jen osm vstupů, odpustíme si hh a ride. O to víc budeme přemýšlet nad rozmístěním overheadů tak, aby nám tam pak tyto činely nechyběly.

Pokud je opravdu hezká místnost, vyplatí se tzv. ambientní mikrofon, což může být mikrofon s kulovou charakteristikou, velkomembránový zpěvový kondenzátor nebo stereo pár kondenzátorových mikrofonů umístěných někde do prostoru před bicí. Tyto stopy nám při mixu poskytnou pocit, že jsme tam také, ale dají se (a měly by se) nahradit krátkým reverbem na vše v případě, že je místnost malá, mrtvá nebo nezajímavá, což tak většinou doma je.

Zkušenější zvukaři mohou použít analogový nebo digitální pult, což už nejspíš mají, a vstupní signál s citem polechtat na korekcích či lehce přikomprimovat a zlimitovat. Samozřejmě s tím, že to nepůjde vrátit, takže pokud už to neumíte, zde se to neučte. Pokud nemáte žádný pult ani rack s kompresory a gaty, namodulujte na bezpečných -15 dB ve špičce a nechte processing na později nebo na později s kamarádem.

Sample rate nastavíme na 48 kHz, případně víc (zvyšuje zásadně nároky na procesor), bit depth vždy 24 bitů (alternativně náročnějších 32 bit float, nikdy však 16). Buffer size 128 nebo 64 sampleů, žádné pluginy na masteru — jsou nekompenzované a způsobují pro bubeníka zničující zpoždění! Takto nastavený DAW můžeme nechat monitorovat, aniž by nás rušila latence. Ideálně automonitoring — tape machine style — při přehrávání přehrává záznam, při stopu nebo nahrávání monitoruje vstup — jako magneták. Je to pohodlnější než vstup monitorovat zvláště, ať již pomocí mixu na ovládací karty, nebo přes pult.

Pošleme bubeníkovi do uší click z DAW (nenecháme ho použít ten jeho, chceme ještě někdy editovat), a to tak, abychom si ho nenahrávali ze sluchátek, tzn. uzavřená sluchátka a ne extrémně nahlas. Chce-li bubeník stále přidávat a slyšíme-li to i přes zeď, použijeme cowbell nebo pípák, je konkrétní a nemíchá se se zvukem soupravy. Na konci záběru vypínáme, jinak bude click v čínelech.

Ideální náběr smícháme pracovním tak, že vytáhneme overhead a do něj přimixujeme kontaktní mikrofony (bez hh a ride, ty dotlačíme trochu v případě nouze nebo dalšího processingu) tak, aby to znělo, jako když stojíme před soupravou. Panoramujeme tak, jak bubny stojí (z našeho pohledu diváka a ne absolutně ostře), s tím, že bubeníkovi buď otočíme panoramu do jeho pohledu, nebo mu uděláme mono poslech. Nikdo nemá rád, když slyší rány z druhé strany, než je hraje. Pokud zde něco hraje špatně, vyřešíme problém nejprve akusticky — většinou špatné ladění nebo pozice mikrofonu, teprve potom si pomáháme v DAW. Pokud vám to flangeruje, máte nejspíš overhead v protifázi (stačí trochu cuknout nahoru nebo dolů). Další možností je zapomenuté otočení fáze na spodním mikrofonu na virbl nebo starý mikrofon s Hot na pinu 3 (to je ten prostřední — stačí na této stopě otočit fázi, netřeba pájet, nutno vědět). Pokud ani to nepomůže, sáhněte si do svědomí, jestli nemáte v řetězci kabel s otočenou polaritou — klasicky piny 2-3 na XLR otočené při domácí opravě, správně je 1 — Ground, 2 — Hot, 3 — Cold, stejná barva na stejné číslo, nikdy nespojovat 3 a 1 v mikrofonním kabelu, to je ten případ, kdy si vlastnoručně odpálíte phantoma v pultu (měl by na to mít pojistku, většinou skleněnou).

Můžeme si pracovním zapojit kratší plate reverb na všechny stopy v různých poměrech, abychom si udělali hezky. Přes AUX (send), ne přes insert! Return efektu vždy 100% WET, je častou chybou používat reverb zbytečně v insertu nebo dávat DRY do FX Return. Doufám, že vás to ani nenapadlo, pokud ano, tak před natáčením bubnů ještě jednou sjeďte kapitolu Using Effects ve vašem manuálu. Přimíchává-li hall k signálu, který už v mixu je, nepřidávám znovu ten samý signál, zpožděný o buffer v hallu, způsobuje to phaser efekt a je to hnusné. Stejně tak nedávám do každé stopy nový a jiný hall do insertu, jednak to strašně nakládá procesoru a zvyšuje nároky na buffer, který chceme mít krátký, a za druhé je to naprostý akustický nesmysl. Máme typicky jeden či dva prostory — FX track, 100% WET (krátký — pódium, ambience, dlouhý — hlediště) — a do nich posíláme kopák, virbl, tomy i overhead s tím, že virbl a tomy víc než kopák a overhead jen polechtat. Já si to zapojuji pro jednoduchost Send 1 — short, Send 2 — long.

Takto nahanané bubny by měly být zdravé a dále řešitelné, poznáte to sami, hraje-li to hezky a líp než vedle v místnosti, máte to dobře. Před nahráváním zkontrolujte, zda máte dobře čísla vstupů a bubny jsou tam, kde je čekáte, a hurá na věc.

Pavel Marcel
www.pavelmarcel.cz

POČET NOVĚ ZASTUPOVANÝCH OSA ZA ROK 2015 **448**
GELKOVÝ POČET ZASTUPOVANÝCH OSA **8819**

Pozvánka — diskuze/seminář —

V souvislosti s rozsáhlou novelizací autorského zákona, do níž by měla být transformována také evropská směrnice o kolektivní správě autorského práva, bychom Vás chtěli pozvat na diskuzi a seminář týkající se dopadů směrnice EU o kolektivní správě na právní prostředí ČR, na stanovy a rozúčtovací řád OSA.

31. 3. 2016 od 14.00 hod.
hotel Elephant (Na Florenci 1412/29, 110 00 Praha 1)

AUTOR NEZASTUPOVANÝ OSA

AUTOR ZASTUPOVANÝ OSA

Dramaturgie českých rádií 2. díl

Jak je to s hudbou domácích autorů v českém éteru? V druhém díle série rozhovorů s hudebními dramaturgy veřejnoprávního a soukromého rozhlasového vysílání odpovídá hudební dramaturg regionálních studií ČRo Petr Vacek a hudební dramaturg sítě rádií Kiss Jan Foltýn.

PŘIPRAVIL: ZDENĚK NEDVĚD

ODPOVÍDAL: PETR VACEK, JAN FOLTÝN

Foto: Khalil Baalbaki

Petr Vacek — ČRo regiony

Kolik hudby českých autorů v % vyjádření vysíláte? (Slovensko = zahraničí)

Troufám si tvrdit, že regionální stanice ČRo hrají nejvíce české muziky, aktuálně se pohybujeme cca na 75 % české hudební produkce. Do toho započítávám i písničky slovenské, které se z hlediska historického vývoje vyvíjely souběžně s českými, lidé je znají a rozumí textovému sdělení.

Jaké je žánrové složení portfolia, rozlišujete obsahově denní a noční vysílání?

Co se žánrů týče, je regionální vysílání ČRo velmi pestré,

převažuje samozřejmě pop a country. Vedle toho ovšem nabízíme i dechovku, která má silnou tradici především na jihu a západě Čech, v Brně a v Ostravě. Silnou tradici má na některých regionálních stanicích i folklor (Brno, Ostrava, Plzeň). Dechovku i folklor vysíláme ale pouze v rámci specializovaných hudebních pořadů, a to v podvečerních časech.

Denní a noční vysílání neodlišujeme, nehoníme vysílací kvóty české hudby ve večerních časech.

Jaký je váš názor na povinné kvóty (Slovensko, Francie...)?

Myslím, že je to nesmysl. Tuto etapu vývoje máme, doufám, dávno za sebou, stačí si vzpomenout na vysílání před rokem 1989. Totální přehlížení zahraniční hudby v médiích způsobovalo v mnoha případech prohloubení nezájmu o českou hudbu a zvýšení zájmu o zahraniční hudební produkci. Ne nadarmo se říká, že zakazovaného je největší krajíc. Ve finále tedy kvóty podle mého názoru české hudbě ve zmiňovaném období spíše ublížily. Navíc kvóty chápu jako způsob příkazu a ptám se: Chceme lidem přikazovat, co mají poslouchat? Nenecháme to spíše na nich?

Je rozdíl v obsahu portfolia u soukromých rozhlasových stanic a veřejnoprávního rozhlasu, a pokud ano, jaký?

Skoro žádný. Na jedné straně existuje publikum, na straně druhé obrovská nabídka hudby. Oba sektory — veřejnoprávní i soukromý — mají vymezený nějaký manipulační prostor, záleží na tom, jakým způsobem se v něm pohybují, na kterou

skupinu posluchačské obce cílí, jaká je strategie a filozofie stanice...

Jaké jsou požadavky na zařazení skladby do vysílání a do prvoplánové rotace? Jaký je oficiální postup — komu má autor nebo producent adresovat nabídku?

V případě regionálních stanic platí, že tím, co rozhoduje o zařazení písničky do vysílání, je její posluchačská oblíbenost, která se zjišťuje hudebním testováním, a svou roli hraje i schopnost skladby zapadnout do „zvukovosti“ stanice.

O tom, zda se skladba ve vysílání objeví, rozhoduje v konečné fázi hudební dramaturg. Ve finále jde zejména o to, strefit se danou písničkou do nastaveného formátu stanice.

Je tvorba českých autorů konkurenceschopná?

Pokud beru v úvahu pouze český trh, pak jsem přesvědčen, že česká tvorba je konkurenceschopná. Neustálý hlad po českých písničkách je pro naše území signifikantní. Pro naše autory je to bezesporu dobrá výchozí pozice. Záleží jen na nich, jak se se silnou konkurencí poperou.

Jak probíhá vzorkování/testy? Kdo je osloven a v jakém množství? Mění se složení respondentů?

Hudební testování probíhá u regionálních

stanic ČRo 2x ročně — na jaře a na podzim, a to v různých místech republiky. Pro každé testování připravujeme baterii 600 písniček. Samotné testování je pak záležitostí specializované agentury, která pracuje na základě zadání ČRo. Ke každé testované skladbě tedy máme zřetelné podklady, které jednoznačně říkají, co si o ní posluchači myslí. To je silný signál k jejímu zařazení do vysílání, či vyřazení z něj.

Jak byste vyvrátil mýtus „hrajeme jen známé skladby (hity)“? Novinky přece nemohou být známé, hity z nich vytvoří právě jen zařazení do vysílání.

V každém případě je velmi důležité přihlížet k většinové věkové struktuře posluchačské obce dané stanice. Pak je otázka, zda posluchači dané stanice po novinkách opravdu tolik touží. Z vlastní zkušenosti vím, že starší posluchačskou generaci novinky primárně příliš nezajímají. Mnozí ani nevědí, že nějakou novou písničku ve vysílání právě slyšeli. Jinak řečeno, pokud je písnička dobrá, svou cestu k posluchači si určitě najde, na jejím stáří nezáleží.

Jan Foltýn — Kiss

Kolik hudby českých autorů v % vyjádření vysíláte (Slovensko = zahraničí)?

V portfoliu naší firmy Radio United Broadcasting, pod kterou spadají i rádia Kiss, máme několik dalších žánrových stanic, které se vzájemně doplňují. Rádio specializující se na českou tvorbu u nás také najdete. Každopádně momentálně je podíl české a slovenské hudby na rádiích Kiss zhruba 10–20 %. Toto číslo se ovšem neustále mění dle tvorby českých a slovenských autorů.

Jaké je žánrové složení portfolia, rozlišujete obsahově denní a noční vysílání?

Žánrové složení se pohybuje od popu přes dance s malým přesahem k rockové

muzice. Co se týká toho, zda rozlišujeme denní a noční vysílání, žádný výrazný rozdíl v programu nemáme. Možná jen jeden nepatrný, a to ten, že mimo hlavní vysílací čas se dostanou i písně nové, méně známé, které se časem dostanou tzv. pod kůži, zapadají do našeho formátu a po nějaké době se stejně dostanou do hlavního času. Navíc večer dáváme větší prostor tzv. hudebním speciálům, které si u nás nachází své věrné posluchače.

Jaký je váš názor na povinné kvóty (Slovensko, Francie...)?

Myslím, že podobných nařízení jsme tady v minulosti měli dost a nikam to moc smysluplně nevedlo. Jak už jsem se zmínil, pokud budou mít autoři spoustu skvělé muziky, která bude zapadat do našeho formátu,

Pokud beru v úvahu pouze český trh, pak jsem přesvědčen, že česká tvorba je konkurenceschopná.

Zařazujete do vysílání instrumentální skladby?

Do vysílání zařazujeme i všeobecně známé instrumentální skladby. Není jich ale mnoho.

Proč se již mnoho let objevují ve vysílání stejné skladby v hlavní rotaci?

Koupili byste si v pekárně pečivo, které vám nechutná? Nebo šli byste do autosalonu pro auto, které se všeobecně, ani vám, nelíbí, a vy si ho koupíte jenom proto, abyste měli pocit, že se něčím odlišujete? A s písničkami je to úplně stejné... ☒

Foto: archiv autora

budeme i my podporovat více naší tvorby. A věřte mi, že i já, jako autor stojící za ta-
nečným projektem Digital Fever, bych byl
nadšen.

Je rozdíl v obsahu portfolia u soukro- mých rozhlasových stanic a veřejnopráv- ního rozhlasu, a pokud ano, jaký?

Pokud nebudu řešit holý fakt, že veřejno-
právní rozhlas ladí lidé především díky vět-
šímu počtu informací, a budu řešit pouze
hudební obsah, tak i přístup veřejnopráv-
ního hudebního dramaturga by měl být
v podstatě stejný. Tedy dodržovat určitá
pravidla a jít naproti posluchači s ohledem
na formát a strategii rádia.

Jaké jsou požadavky na zařazení sklad- by do vysílání a do prvoplánové rotace? Jaký je oficiální postup — komu má autor nebo producent adresovat nabídku?

Skladbu zařadíme do vysílání za několika
podmínek:

1. Musí vyhovovat formátu rádia. Pokud
např. kapela hraje metalovou muziku,
a do formátu rádií Kiss se tím pádem
nehodí, tak ji sice nezařadíme do vysílání,
ale rádi ji doporučíme na naši jinou žán-
rovou stanicí, kde by si posluchače našla.
2. Musí mít určitý potenciál.
3. Naše cílová skupina se prostřednictvím
testů shodne, že zrovna tuto píseň chce
ve vysílání slyšet častěji.

Pokud si autor myslí, že by se skladba hodila
do formátu a má určitý potenciál, tak by
nahrávku měl adresovat přímo hudebnímu
dramaturgovi nebo programovému řediteli,
což se stává častěji, a ten pak nahrávku
přeposílá dál.

Je tvorba českých autorů konkurence- schopná?

Ano, myslím si, že je konkurenceschopná.
I když je procento hudebního zastoupení
české tvorby podstatně menší než u zahra-
niční. Alespoň co se komerční muziky týče.
Mám pocit, že se autoři i velké vydavatel-
ské firmy příliš soustřeďují pouze na náš
trh a vlastně se ani nesnaží tuto muziku do
zahraničí prosadit. Což je určitě škoda.

Ano, myslím si, že je konkurence- schopná. I když je procento hudební- ho zastoupení české tvorby podstatně menší než u zahraniční.

Jak probíhá vzorkování/testy? Kdo je oslovován a v jakém množství? Mění se složení respondentů?

Pochopitelně že i nám v naší skupině Radio
United Broadcasting jde primárně o poslu-
chače a chceme hrát písničky, které se naší
cílové skupině líbí. Proto i my děláme pravidelné
hudební testy. O tom, zda bude song
zařazen do playlistu, sice primárně rozho-
duje hudební dramaturg či určitá strategie
rádia, ale o tom, jestli se bude song hrát
i po určitém počtu odehrání, rozhodují tyto
testy. Testujeme nejenom na našich poslu-
chačích, a to hned v několika regionech,
ale také zadáváme testy nezávislé firmě
zabývající se průzkumem hudby. Tato firma
testuje písničky i na rozdílném vzorku re-
spondentů. Po výstupech už je to zařazení

velmi jednoduché. Pokud song vytestuje,
tak ho hrajeme, pokud ne, jde nekompro-
misně z playlistu pryč.

Jak byste vyvrátil mýtus „hrajeme jen známé skladby (hity)“? Novinky přece nemohou být známé, hity z nich vytvoří právě jen zařazení do vysílání.

Podle mého názoru to je nesmysl. Po delším
poslechu se sice může píseň o něco více
zalíbit, ale píseň se stane známou a hito-
vou díky tomu, jak ji autoři vytvořili. Pokud
je dobrá, lidem se bude líbit, bude se hrát
a bude z toho hit. Potom už je úplně jedno,
jestli song vybočuje z formátu rádia. Pro-
stě tu píseň budou hrát všichni, protože se
sama dostane pod kůži v podstatě všem
a všechna rádia budou chtít mít podobnou
píseň ve svém playlistu. Viz v poslední době
zpěvačka Adele. Píseň se prostě zalíbila,
a díky tomu jde o obrovský hit. Dalším a dal-
ším přehráváním písně, která není dobrá, se
vám stejně nezačne líbit víc.

Zařazujete do vysílání instrumentální skladby?

Nějaké skladby instrumentálního rázu
v playlistu máme, ale nedosahujeme ani
jednoho procenta. Netvrdím, že by se našim
posluchačům písně bez zpěvu nelíbily, ale
přece jen nedosahují takové popularity jako
písně se zpěvem.

Proč se již mnoho let objevují ve vysílání stejně skladby v hlavní rotaci?

Ano, i na rádiích Kiss hrajeme písně starší,
které neustále s obměnami rotují v menších
rotacích. Tyto skladby ovšem pravidelně tes-
tujeme nezávislou agenturou. Nenecháváme
to pouze na intuici hudebních dramaturgů,
která může být mnohdy zkreslující, ale opět
nám jde především o názor běžného poslu-
chače. Realita je taková, že nových skladeb,
které by se nám zvukově hodily, už moc ne-
vzniká, takže vycházíme z toho, co už bylo
vyprodukováno v minulosti. Je to pro nás na-
víc o to těžší, protože formát rádia striktně
dodržujeme, aby se naše stanice vzájemně
doplňovaly. Rádía Kiss se sice zaměřují pře-
devším na mladší cílovou skupinu s lehkým
přesahem, ale neustále hledáme i ve starších
hudebních vodách, aby si na své přišli i starší
posluchači. Jsme pochopitelně rádi za každý
nově objevený starší song. ☒

Planety Mateje Benka

PŘIPRAVIL: TZ, PETR SOUKUP

Magický vesmír a jeho elementy v kouzelných písních jsou určeny pro malé i velké děti od 0 do 100 let. V jedné společnosti se díky nim ocitli umělci z širokého žánrového spektra.

Projekt vymyslel a všechny písně i s texty napsal Matej Benka
(zastupován OSA od 2004, registrováno 58 hudebních
děl), v současnosti náležící k naší muzikantské elitě. Jeho
výtečnou hru na klavír oceňují nejen návštěvníci koncertů
jeho Quintetu a Ondřeje Rumla, ale také Českého kalendáře
Michala Horáčka a koncertů Richarda Müllera.

Ke spolupráci oslovil řadu svých známých a kamarádů
z uměleckého světa a výsledkem je famózní sestava.

„S Matejem Benkem mě seznámil můj soused a občasný spo-
luhráč Michal Žáček. Stalo se tak jednoho krásného letního
večera na dvoře studia Sono. Zahráli jsme si na španělky, dali
jsme si pivo, a když jsem ráno vstal, dodělal zrovna Michal
dechy. Vystřídal jsem ho za mikrofonem a vykonal tam svo-
ji potřebu dýchat do membrány. Když bylo hotovo, byl jsem
zase vystřídán Xavim Baumaxou a ten zase nějakou jinou
planetou. Doteďka se mi z těch rotací točí hlava a bolí mě
celý vesmír. Na shledanou na křtu!“ vzpomíná na natáčení
Radek Pastrňák. A Xavier Baumaxa se přidává: „S Mate-
jem Benkem jsem se poprvé viděl, když mi pes prokousl prst
a on se mnou začal vystupovat (ne ten pes). Po prvním ví-
kendu se mnou Matej vyděšeně říká: ‚Xavi, počúvaj, toto je
ale totálny punk...!‘ Vůbec se mu nedivím, že mi potom nabídl
postavu Marsu na své úžasné desce Planety. Taková deska tu

Foto: archiv autora

dlouho nebyla a dlouho asi nebude. Těším se na ni jak pes!“
Planetu Venuši nazpívala Klára Vytisková: „Když mi za-
volal můj kamarád Matej Benka, že točí desku pro děti
a jestli bych tam nezaspívala, hned jsem řekla jo! A když mi
pak řekl, že je o planetách a že každá písnička je planeta,
řekla jsem jo jo! A když mi řekl, kdo tam bude ještě zpívat,
říkám, jasně, do toho jdu! Matej je skvělý muzikant, a na-
víc zapálený do vesmíru, takže to celé dává smysl. Teď už
se jen těším, že si s Emilkou celou desku pustíme doma.“
Mezi zpěváky nemohl chybět ani Ondřej Ruml: „Matej mi
nabídl zpívat Měsíc, což jsem uvítal. Ta písnička se mi líbila na
první dobrou. Jen mi přišlo líto, že je Měsíc v původním textu
trochu podceněný, že nemá žádný vliv na člověka a že jsou
všechny řeči o něm jen báchorky. Upozornil jsem Mateje na
příliv a odliv, nezpochybnitelnou práci Měsíce, což uznal a do-
psal mu tam ještě part, kde se o tom zpívá.“

Studiové hudební těleso s Matejem Benkem utvořila mu-
zikantská elita: Peter Binder (kytary), Rašto Uhrík (basa),
Pavel Zbořil (bicí), Vít Halška (perkuse), Michal Žáček (flét-
na), Dano Šoltis (vibrafon), Radek Zapadlo (saxofon), Os-
kar Török (trubka), Jan Jirucha (trombon), Miroslav Chyška
(kytara).

Jak vypadá vesmír podle Mateje Benka? Slunce zpívá
Richard Müller, Merkur je Michael Kocáb, Venuše Klára
Vytisková, Země Markéta Foukalová, Měsíc Ondřej Ruml,
Mars Xavier Baumaxa, Jupiter Radek Pastrňák, Saturn
Milan Cimfe, Kometa Yvonne Sanchez, Uran si stříhl sám
Matej Benka, na Neptun si zahrál Oto Klempíř a trpasličí
planetu Pluto nazpíval Dan Barta.

Obal alba ilustroval přední český grafik a ilustrátor Oldřich
Jelen. ☒

Bratři Krčkové

ODPOVÍDAJÍ: JAROSLAV A JOSEF KRČKOVÉ

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

Bratři Krčkové jsou na české hudební scéně již opravdovými legendami. Patří mezi nejvýznamnější propagátory českého folkloru, ovšem jejich hudební cesty nemají hranic. Musica Bohemica nebo soubor Chairé se staly již opravdovými pojmy. Jaroslav Krček je OSA zastupován od roku 1965 a má registrováno 1938 děl. Jeho mladší bratr Josef je zastupován od roku 1978 a má registrováno 725 hudebních děl.

Pane Jaroslave, dovolím si začít u vás. Píšete symfonie, napsal jste hudbu k několika filmům i večerníčkům a rozhlasovým hrám. Většina posluchačů vás však asi bude mít nejvíce spojeného s folklorem neboli lidovou hudbou. Měl jste k této hudbě blízký vztah už jako dítě?
Jaroslav: Ano. Matka hezky zpívala a já zpíval s ní. A když jsem pak byl už školák, tak jsem zpíval ve školních sborech, dokonce i sóla. Avšak jakmile jsem začal studovat hudbu (v Českých Budějovicích), tak jsem už vedl hudební folklorní soubor, a dokonce jsem chodil lidové písně sbírat.

Odkdy spolu vy dva spolupracujete?

Jaroslav: Intenzivně od roku 1967, kdy jsem založil soubor

Chorea Bohemica, ze kterého se pak vyčlenil soubor Musica Bohemica (1975).

Pane Josefe, vy jste nejčastěji vidět se souborem Chairé, který hraje písně českého baroka, klasicismu a evropské gotiky a renesance. Jak vedla vaše cesta k této hudbě?

Josef: Začátek souboru Chairé spadá do konce 90. let, kdy jsem se intenzivně zabíral muzikoterapií. Tehdy vznikla skupina hráčů hrajících na terapeutické lyry. Naším přáním bylo léčit hudbou. Myslím si, že tichá hudba, která je hraná na archetypické nástroje, jako jsou lyry, gemshorny, zobcové flétny a vůbec staré nástroje s tichým a krásným témbrem, musí v dnešním světě plném zvukového smogu uzdravovat.

Když hrajeme na tyto nástroje, které vracejí svůjí barvou čas, lidé se ve svém hlubokém podvědomí na něco rozpomínají. Znáte to. Nic se ve vesmíru neztrácí. Vše je uloženo, jen si vzpomenout. A o to se soubor Chairé, hrající hudbu gotiky, renesance, raného baroka a klasicistní písně, snaží.

Když jsme vás fotografovali, mluvili jste o počtu vánočních koncertů, které spolu máte. Už jsem to číslo zapomněl, můžete mi ho připomenout?

Jaroslav: To se ani nedá spočítat, kolik koncertů jsme spolu se souborem Musica Bohemica zahráli. Víím jen, že v r. 1989 byl náš rekord, a sice za čas adventní a vánoční to bylo 56 koncertů. V současnosti to bývá kolem 35 s Musicou Bohemica, se kterou již Josef nehraje. On má však svůj soubor Chairé — v Příbrami, kde bydlí.

Josef: S Chairé máme také mnoho vánočních koncertů. Nezáleží ani tak na počtu, ale na radosti při každém vánočním vystoupení. Vzniká totiž jakési pouto mezi námi a publikem. Veliká rodina, která si uvědomuje krásu vánočního času, bez které bychom zahynuli jako květiny mezi mrtvými kameňy. Krásu potřebujeme k životu jako světlo a potravu. Člověk je občanem více světů, i těch duchovních, a vánoční koncerty jsou tou nejlepší duchovní potravou.

Můžete zavzpomínat na vaše koncerty v zahraničí?

Jaroslav: Hodně jich bylo ve Francii, později ve Španělsku. Tam jsme také jezdili s velmi rozšířeným obsazením, abychom mohli interpretovat oratorní skladby, jako např. různé mše, Mozartovo Requiem, Händelova

Jsem velmi vděčný skladateli, který mne učil a jistě i ovlivnil. Byl jím Miloslav Kabeláč. Setkání s ním považuji za životní štěstí.

Mesiáše atd. Byly to vždy nezapomenutelné zážitky, vidět přeplněné chrámy a auditoria. Samozřejmě koncerty s malým souborem byly také všude přijímány s nadšením, přestože jsme hráli převážně český repertoár. Takto jsme koncertně procestovali skoro celou Evropu, a dokonce jsme několikrát hráli v Japonsku.

Josef: Mohu se jenom přidat se svými vnitřními vzpomínkami. Koncerty v zahraničí se souborem Musica Bohemica zůstanou trvale zapsané v mé duši. Byl to ten nejkrásnější

čas mého života, ve kterém jsem si uvědomoval hloubku naší kultury. Rád jsem jí s bratrem, švagrovou a kamarády ze souboru reprezentoval.

Pro fotografování jsme také nakoušli vzpomínku na účinkování v pařížském Moulin Rouge. Jak jste se tam dostali a co bylo předmětem vašeho vystoupení?

Jaroslav: Byl to koncert v jakémsi šantánu, takzvaně výchovný, kam přivedli pořadatelé asi 300 dětí.

Jak bych tak řekl, bylo to víc než veselé. Z rekvizitárny si náš zpěvák půjčoval různé předměty, nevyjímaje ani koště, čímž nás všechny vždy překvapil a rozesmál. Pro překlad slova do francouzštiny byl angažován mladý francouzský populární herec a s ním měly koncerty nejen v šantánu, ale i na jiných místech a v jiných městech obrovský úspěch.

Kterí čeští skladatelé vás ovlivnili nebo kterých si vážíte?

Jaroslav: Vážím si všech českých velikánů. L. Janáčka, B. Martinů, B. Smetany, A. Dvořáka...

Jsem velmi vděčný skladateli, který mne učil a jistě i ovlivnil. Byl jím Miloslav Kabeláč. Setkání s ním považuji za životní štěstí.

Vaše vystoupení jak koncertní, tak pro televizi byla vždy i dobově stylizována. Kdo vám dělal choreografii?

Jaroslav: To se týkalo souboru Chorea Bohemica s tancem. Tam jsem spolupracoval s choreografkou Alenou Skálovou. Její genialita byla v nápadu a jednoduchosti, avšak vše bylo precizně dotažené.

K celkovému úžasnému dojmu přispívaly neodmyslitelné, vtipné, jednoduché kostýmy navržené nejprve paní O. Fejkovou, pak J. Hejdovou a naposledy H. Pěknou. Taková představení jsme prováděli třeba ve Smetanově síni i sedmkrát za sebou a bylo vždy vyprodáno.

Myslíte si, že se dnes může neznámý mladý autor soudobé hudby uživit?

Jaroslav: V žádném případě. Vždyť jediný příjem za autorskou činnost ve vážné hudbě jsou tantiémy a ty dostanete, jen když se skladba hraje. Doby, kdy byly každý týden koncerty novinek, které pořádal svaz skladatelů, jsou minulostí.

Vy jste dlouhá léta pracoval jako hudební režisér. Dělal jste i s interprety popové nebo rockové hudby?

Jaroslav: Stále tuto činnost vykonávám. Když jsem začínal, a to v plzeňském rozhlasu, tak jsem pracoval se všemi žánry. První nahrávky Marty Kubišové a Václava Neckáře byly zrovna se mnou v Plzni.

Nastala u vás někdy tzv. ponorková nemoc?

Jaroslav: Jen tak trochu. Bylo to však v době, kdy se muzikanti zaměstnaní v souboru Musica Bohemica měli dobře. To bylo ovšem ještě v minulém režimu. Teď je to jiné. Teď se scházíme podle poptávky a musím s radostí konstatovat, že jsou hráči nejen dobrými profesionály, ale i dobrými přáteli, vědomi si poslání, kterému všichni sloužíme.

Pane Josefe, víte, kdy jste naposledy byl se svou hudbou jako host v rádiu či v televizi?

Josef: Bylo to vloni 22. prosince v ČR Dvojka v pořadu Host do domu. Hezky jsme si povídali s paní Stanislavou Lekešovou o vánočním čase. Sice jsem mohl protlačit asi dvě koledy z vánočního CD souboru Chairé, ale stejně, jak je v poslední době v rozhlasovém vysílání zvykem, se po vyprávění o českém koledování a hře s jesličkami nepochopitelně hrála ABBA. Víím, že všude vládne neviditelná ruka trhu a politickou totalitu vystřídala totalita peněz, přesto by se v kulturních pořadech v rádiu či televizi měla zachovávat čistota stylu a hlavně naše paměť národa. Vždyť si to všichni zasloužíme. Proč mají být čeští skladatelé na chvostu poslouchané kultury. Všichni jsou bití, i celý OSA, tedy všichni autoři.

Co si dnes o dramaturgii rádií a televizí myslíte?

Jaroslav: To bych nejraději přešel mlčením. Snad jen poznámku k hudbě tzv. lidové či národní. Té je v rozhlase a v TV jako šafránu. Jako bychom se styděli za to své. Ale v cizích jazycích je hudby dostatek. Také mi velmi vadí podbízivost. Myslím, že je na to v tomto rozhovoru málo prostoru.

Je vaše publikum na Moravě jiné než v Čechách?

Jaroslav: Ani ne. Všude jsou lidé, kteří mají rádi krásu, poezii či humor, a o to při našich koncertech jde. Před Vánoci jsme dokonce hráli opět v Bratislavě — to byl více než dojemný koncert.

A kolik koncertů má v dnešní době Musica Bohemica ročně?

Jaroslav: Kolem 30.

Čím byste se živili, kdybyste nedělali hudbu? Pokud si to dokážete představit.

Jaroslav: Já bych asi pracoval se dřevem. Vyráběl bych pro muzikanty hudební nástroje a vyřezával figurky např. do betléma, což stejně dělám jako konička.

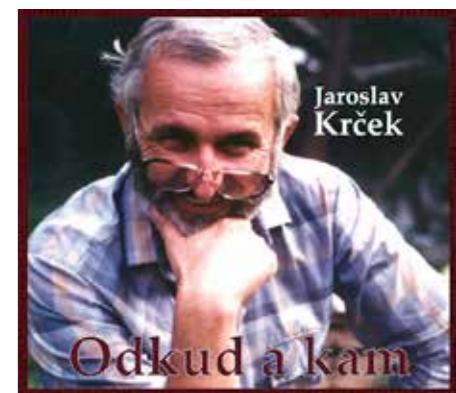
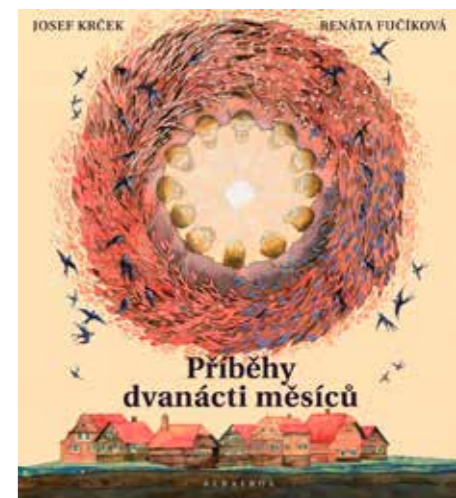
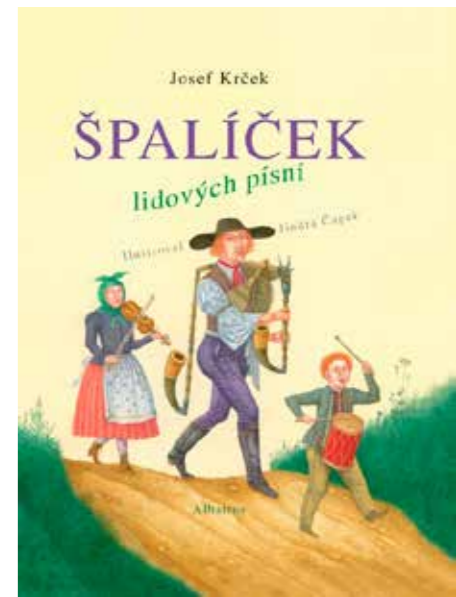
Josef: Bez hudby si život neumím představit. Věřím tomu, že si svůj osud vybíráme. I když jsem se vyučil slévačem ve Škodovce, osud si mě stejně našel. Neodejdeš, dokud posledního haléře nezaplátíš!

Co vás čeká v roce 2016?

Jaroslav: Musica Bohemica chce letos svými koncerty oslavit Karla IV., který má výročí 700 let od narození. Už jsme začali, neboť jsme hudbou posloužili při otevření výstavy v Senátu. Bylo to 21. 1. 2016. Také nás v červnu čeká koncert ve Vatikánu při příležitosti oslavy na téma Martin Luther a Jan Hus. Už nyní se těšíme na letošní vánoční koncerty v tuzemsku.

Josef: Také budeme slavit se souborem Chairé a Alfredem Strejčkem výročí 700 let od narození Karla IV. Koncerty pod názvem Karel IV. — Otec vlasti uskutečneme v Příbrami, Vyšším Brodě, v Křešticích u Albrechtic, v klášteře Sázava, v premonstrátském klášteře v Milevsku a ještě určitě další přibudou. Je zajímavé, jak se i vánoční koncerty opět naplňují, i když stará zima ještě neodezdněla.

Pánové, děkuji vám za rozhovor. ☒

Varhany

Varhany představují dechový vícehlasý nástroj a jsou označovány jako královský nástroj. Předchůdci varhan byly Panova píšťala a dudy. Jsou největším a mechanicky nejsložitějším hudebním nástrojem. Tóny se v něm tvoří v dřevěných kovových píšťalách buď chvěním vzduchových sloupců, nebo chvěním kovových jazýčků a stlačený vzduch se do píšťal vhání obvykle měchem.

TEXT: JAROSLAV TŮMA, ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ

Moderní varhany mohou mít až sedm manuálů (klaviatur), dvě pedálnice (klaviatury pro nohy), desítky rejstříků a až desítky tisíc píšťal velikosti od 11 mm do 20 m. Největší varhany v ČR najdeme v Olomouci v kostele sv. Mořice, v Praze v chrámu sv. Jakuba Staršího. Nejstarší dochované a funkční varhany jsou v kostele Nejsvětější Trojice ve Smečně a v chrámu Matky Boží před Týnem na Starém Městě v Praze. Největší využití měly v době hudebního baroka, své kouzlo ovšem neztratily ani dnes.

Jaroslav Tůma,
pedagog HAMU v Praze a koncertní varhaník

Čím jsem starší, tím více jsou pro mne varhany nástrojem mnoha rozličných tváří. Jsou mi v první řadě prostředkem k vyjádření hudebnímu, ať již ve skladbách mistrů či při improvizaci. Nikoli hlavně technickou památkou či výtvarným dílem, to až v druhém plánu. Mám rád varhanní nástroje velké i malé, krásné a zdobné i zcela nenápadné. Nesnáším elektronické, pokud se prohlašují logickým nástupcem těch píšťalových. Něco jiného představují třeba „hammondky“, které znamenají svébytný svět, jsou určeny pro velmi

vyhraněný repertoár. Varhany přitahují lidi všemožných typů. Dost často i různé kutily, kteří si klidně povyměňují píšťaly, klaviatury, apod. A brzy si usmyslí, že se už stali odborníky. Pak se opravami dokonce živí. Jenže cenný nástroj se v takových situacích stává obětí, která se sama nemůže bránit. Neodborné zásahy jsou často nevratné.

Hodně cestují a koncertují na varhanách v různých zemích. Skoro nikde se nenajde tolik poničených nástrojů jako u nás. Přitom by stačilo, aby ti, kdo na ně hrají, i ti, kdo je opravují, se lépe vzdělávali a měli před nimi větší pokoru. My jsme tady chvilinku, varhany už mnoho staletí. Patří k obecnému kulturnímu dědictví naší civilizace.

Varhany mají ovšem co říci i v naší době. Důkazem je, jak různorodé skladby jsou pro ně psány mnohými vynikajícími skladateli. Slýcháme seriózní rozlehlé cykly nejpřednějších světových i domácích tvůrců, mnohé avantgardní experimenty, ale i hodně pokusů o reflexi historických stylů kombinovaných se současným pohledem na možnosti konkrétních varhan. Mně bylo třeba velkým potěšením zkomponovat v takovém duchu sbírku skladeb na témata Adama Václava Michny.

Také už zmíněná improvizace patří neodmyslitelně k výbavě dobrého varhaníka. Nejen vzhledem k potřebám liturgie, ale také pro zachování tradičního spojení interpretace s individuální tvůrčí potenci. Improvizace bývala v dřívějších dobách hojně pěstována i ostatními hudebníky a zpěváky, vzpomeňme třeba na kadence v instrumentálních koncertech či kreace zpěváků na fermátách v rámci operních árií. Fascinují mě i možnosti improvizace kolektivní, kterou zažívám se svými muzikantskými přáteli třeba při představení Řehoř na skále aneb Vyvolený na téma knihy T. Manna. ☒

Pocta významnému dirigentovi Josefu Hrnčířovi

U příležitosti nedožitých 95. narozenin významného českého dirigenta Josefa Hrnčíře (zastupován OSA od r. 1952, registrováno 19 hudebních děl) připravili jeho rodinní příslušníci, přátelé a kolegové vzpomínkový komorní koncert. Slavnostní večer se uskuteční v Koncertním sále Pražské konzervatoře v Pálffyho paláci na Malé Straně 2. dubna 2016.

TEXT: TISKOVÁ ZPRÁVA

V rámci programu vystoupí renomovaní čeští umělci, skladatelé, muzikologové a další významné osobnosti hudebního života. Na koncertě se představí houslisté Václav Hudeček, Miroslav Vilímc; violoncellista Jiří Hošek; hobojsista Jan Thuri; Pražské dechové trio a klavíristé Jiří Kollert, Radoslav Kvapil, Vladislav Vilímc, Petr Adamec a Věra Langerová. Český rozhlas připomene umělecký odkaz Josefa Hrnčíře v samostatném pořadu Hudební galerie, který odvysílá na stanici Vltava 31. března 2016.

Projekt „Pocta významnému dirigentovi Josefu Hrnčířovi“ se mohl uskutečnit díky laskavé podpoře Nadace Život umělce, Českého rozhlasu — stanice Vltava, Pražské konzervatoře, Společnosti pro vědu a umění při AV ČR a České hudební rady při UNESCO.

Jméno PhDr. Josefa Hrnčíře (2. dubna 1921 — 31. srpna 2014) je spjato s mnohaletým působením v Československém rozhlase, kde působil jako dirigent rozhlasových orchestrů v Plzni a posléze v Praze téměř 40 let. Za svůj život realizoval přibližně 800 nahrávek všech hudebních epoch, z toho asi 300 nahrávek tvořila soudobá česká hudba uváděná v premiéře. V rozhlasovém archivu lze dnes dohledat asi 700 zachovaných nahrávek. Další desítky titulů byly vydány na gramofonových deskách. Josef Hrnčíř se rovněž aktivně podílel na dramaturgii a realizaci hudebního festivalu „Sedlčany Josefa Suka“. Po studiích dirigování a hry na klavír u Václava Holzknechta na Pražské konzervatoři pokračoval ještě ve studiu na Filozofické fakultě UK. Následně se věnoval dirigentské činnosti. Nejprve krátce působil v Teplicích (1948—1949) a později stanul v čele Plzeňského rozhlasového orchestru (1949—1951). V roce 1952 přichází do Prahy, kde působí jako dirigent především nově založeného Symfonického orchestru Československého rozhlasu (SOČR). Pravidelně hostoval u dalších významných evropských symfonických těles. Za celoživotní dílo byl Josef Hrnčíř v roce

2008 oceněn Cenou Společnosti pro vědu a umění a téhož roku jej městská část Praha 1 jmenovala čestným občanem.

„Tento komponovaný večer by měl spojit dohromady jeho bývalé kolegy, žáky, přátele a rodinu a dovolit nám všem si ho připomenout prostřednictvím hudby, kterou tak miloval a která lidi tolik sbližuje. Vážím si toho, jak přistupoval ke vzdělání v hudbě, toho, jak již od raného dětství nasával hudbu z různých zdrojů a ukládal ji v sobě. Také věděl, že nestačí být vzdělaný pouze v jednom oboru, ale je potřeba mít vzdělání hlubší. Jen díky tomu mohl dokázat to, co v životě dokázal. A samozřejmě jsem obdivoval jeho píli a zaujetí, s jakými vše dělal. Nejsilnějším odkazem pro nás, jeho rodinu, je určitě to, že si musíme věřit, jít si za svým cílem a tomu vše podřídit,“ říká vnuk zesnulého dirigenta Josefa Hrnčíře Lukáš Pertl, jeden z hlavních iniciátorů slavnostního večera. ☒

Mezinárodní hudební workshopy

PŘIPRAVILA: ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ

OSA se podílí na projektu s názvem Mezinárodní hudební workshopy, který pořádá Institut moderní hudby. Workshopy vede francouzský producent Jean-Pierre Mathieu a jsou určeny pro české hudební skupiny, které mají potenciál prosadit se na zahraniční půdě. Jedním z hlavních cílů je výrazné zlepšení české hudební produkce tak, aby nezaostávala za světovou. V minulém roce se workshopu účastnil Thom Artway a Electric Lady.

Institut moderní hudby se inspiroval profesionálními aktivitami v zahraničí, kde je obvyklé, že před vydáním desky či singlu nebo před absolvováním turné si umělci najímají respektovaného hudebního režiséra, který jejich tvorbu optimalizuje a definitivně profiluje. Teprve pak míří do nahrávacího studia nebo na turné. Tyto zvyklosti a strukturu hudební výuky se snaží prosadit i u nás. OSA tento projekt finančně podporuje a také pomáhá s výběrem mladých talentů. Workshop v předchozích letech absolvovaly skupiny jako Luno, No Distance Paradise, Fellas, IAN, Hentai Corporation, ale i David Koller nebo již nefungující Charlie Straight či A Banquet.

Thom Artway (zastupován OSA od 2013, registrováno 7 hudebních děl)

Je mladý nadějný český zpěvák, skladatel a kytarista. Zpívá anglicky a ve své tvorbě kloubí folk, pop a rock. Jeho singl „I Have No Inspiration“ zní v reklamě a píseň „Towards The Sun“ v soundtracku filmu Křídla Vánoc. Thoma je možné slyšet jak sólo, tak s doprovodem kapely ve složení: Ondřej Jurásek (baskytara), Martin Hrabal (bicí a perkuse) a František Valena (klávesy).

Electric Lady (zastupována OSA od 2009, registrováno 31 hudebních děl)

V čele funkrockového projektu stojí muzikantka a skladatelka Tereza Hrubanová, která je výhradní autorkou hudby a textů této skupiny. V posledních letech zaznamenává úspěchy doma, ale i v zahraničí, např. v USA, Francii, Rakousku nebo Německu. Dalším členem je Marek Cába (baskytara), Roman Sobotka (bicí) a Meli Bahmann (klávesy).

A co workshop přinesl zúčastněným hudebníkům?

Electric Lady

„Workshop, který Electric Lady absolvovala, byl velice přínosný. Nejen pro mě osobně, ale především pro kapelu jako celek, jelikož už Electric Lady začíná hrát i pro velkou publiku, a tak se nám tyto rady velice hodily. Co se týká pódiové prezentace, práce s dynamikou, práce se zvukem na pódiu... k nezaplacení. Jsme velice vděční za tento přínosný workshop a upřímně, pokud by kapela měla možnost projít jím ještě jednou, tak už teď vím, že bychom jednohlasně zvolili ANO. Po intenzivních hodinách práce s kapelou nás

Foto: Tom Feuerstein

Foto: Michala Rusařůvková

Vít Sekvard
Chelčického 4
568 02 Svitavy

Ochranný svaz autorský
Čs. armády 20
160 56 Praha 6

Svitavy, 20.1.2016

Vážený pane předsedo představenstva,

jménem hudebního projektu Electric Lady, v jehož čele stojí talentovaná plzeňská kytaristka, zpěvačka a skladatelka Tereza Hrubanová, bychom chtěli Ochrannému svazu autorskému poděkovat za mimořádnou příležitost účastnit se workshopu s francouzským lektorem J. P. Mathieu, který proběhl v září minulého roku v prostorech klubu Futurum.

Samotný fakt, že jste zvolili právě Electric Lady, nás velmi překvapil a bez váhání jsme přijali nabídku být součástí tohoto vzdělávacího projektu pro tuzemské nadějné kapely. Během tří dnů, kdy workshop probíhal, jsme objevili i dosud nepoznané v kapacitách jednotlivých členů, mnohokrát jsme čelili zajímavým dialogům jak mezi nimi samotnými tak s lektorem nebo panem Raušerem, kteří pregnančně rozdělovali cenné komentáře a rady v otázce koordinace kapely na pódiu, stejně tak jejího nástupu či odchodu – často podceňované detaily, které ve výsledku významně utvářejí dojem celého vystoupení. Náhled dvou nezažitých posluchačů a odborníků současně přinesl změny v progresi několika písní, které dodaly potřebnou dynamiku pro živé hraní, protože poslech alba z nosiče nebo digitální nahrávky je jedna věc, ale reprodukovat jej na pódiích stejně věrohodně je věc druhá a naprosto rozdílná.

Workshop se stal příležitostí pro teambuilding ve společnosti fundovaných osobností, které nám předaly zásadní zkušenosti v uvolněném a přátelském prostředí a závěrem chceme opětovně poděkovat a přejeme i dalším kapelám stejně pozitivní zkušenost, jakou jsme si odnesli my.

S úctou,

Vít Sekvard – management kapely

ROCKING PLANET music management booking public relations

to i kolektivně spojilo a mám velkou radost, že se v kapele rozložily úlohy. Předtím jsem měla vše na starosti víceméně já, ale nyní musí i členové trochu přemýšlet, co a jak je zapotřebí pro to, aby zvukař nemusel zuřivě přidávat zpěv, že ho nikdo neslyší z odpuslechu. Upřímně, nám to odstranilo spoustu problémů a dodalo kuráž na koncerty. Nyní už beru každý koncert jako celek, předtím jsem vnímala různé úlohy odděleně, dělala jsem léta, co ode mě bylo zapotřebí, teď ale vím, že příchodem do sálu už jsem „show up“, takže vlastně už je vše, co udělám, vidět před fanouškem, a musím se k tomu také tak postavit. Pak přichází na řadu koncert, který musí být promyšlený s hudbou i event. pohybem na pódiu, aby fanoušek věděl, že jsme tam pro něj. Když se tohle povede, tak jak kapela, tak i posluchač odchází velice spokojeni, pak přijde na řadu prodej CD a podpisy kapely atd... V momentě, kdy se zaklapnou dveře auta a vyjede se směr Plzeň, vypínám v hlavě kontrolku koncert. Ale to už je spíš takový můj systém. Jean-Pierre nám samozřejmě kladl na srdce, jak má vypadat samotný koncert a jaký vztah existuje mezi muzikanty a posluchači.“

Thom Artway

„Z workshopu, který vedl Jean-Pierre Mathieu, jsme upřímně nadšeni. Celé dva dny jsme mohli strávit v pražském klubu Futurum s velice sympatickým a pohodovým chlápkiem, který byl zcela nezainteresovaný a moji hudbu neznal. Nenapadlo nás, že s kapelou na pódiu děláme tolik viditelných chyb, které můžou pokazit dojem z celého vystoupení. Zapracovali jsme tak například na správném rozestavení členů kapely na pódiu nebo příchodu/odchodu z pódiu. Často během vystoupení měním kytary, a tak jsme našli jednodušší a efektivnější způsob výměny. Podobných věcí jsme řešili více a kapelu to určitě posunulo dále. Na práci bylo zajímavé to, že nás Jean do ničeho neutil – vždycky nás jen popíchl a tím nasměroval správným směrem. Ačkoliv jsme z časových důvodů absolvovali pouze dva pracovní dny, těšíme se na poslední, ve kterém ukážeme náš progres a vychytáme náš playlist.“

Vážený pane řediteli Ing. Strejčku,

rád bych Vám jménem svým a celé mé doprovodné skupiny poděkoval za možnost účastnit se workshopu s Jeanem-Pierrem Mathieuem. Ačkoliv jsme s tímto producentem zatím absolvovali (z důvodu našich omezených časových možností) pouze dva dny, jsme z workshopu upřímně nadšeni a již teď jsme si jisti, že nás posunul dále v našem hudebním směřování, navíc workshop bude dále pokračovat.

Děkujeme tedy ještě jednou za možnost účastnit se workshopu a těšíme se na další spolupráci.

S pozdravem

Tomáš Maček — Thom Artway

DrMax

Hudební skupina Dr Max se po 25 letech vrátila na scénu. Skupina s hardrockovým repertoárem se zprvu podřizovala požadavkům pořadatelů tanečních zábav. V roce 1980 se při náhodném setkání sblížil charismatický zpěvák kapely Pavel Holý s bývalým písničkářem Dušanem Hejbalem, který je dnes hlavou starokatolické církve v České republice. Dohodli se na společné tvorbě s tím, že Hejbalovy texty budou kolektivně zhudebňovat všichni členové skupiny.

ODPOVÍDÁ: PAVEL HOLÝ

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

Když jsem slyšel, že se vrací skupina Dr Max, věděl jsem, že jde o skupinu populární v 80. a 90. letech. Proč jste si tehdy vybrali tento název?

Kapela hraje pod tímto názvem od r. 1980.

Jednou jsem si v práci po pracovní době rozložil v zasedáče na kulatý stůl hromadu papírů a na ně jsem začal psát názvy pro kapelu. Jednoznačně mi z toho tenkrát vyšel název Dr Max. Přiznám se, že jsem byl v té době zcela okouzlen kapelou Abraxas, která koncertovala se svým nejslavnějším albem Box (které mimochodem považují za zcela zlomové ve vývoji české hudební scény), a líbila se mi v jejich názvech ta „X“... proto také Max. Je ale pravda, že když jsem tento název poprvé přinesl do kapely, vyvolal nejdříve rozpaky, ale ještě ten den jsme ho večer u piva vzali za svůj a řádně jsme to oslavili.

V roce 1984 vyšel první singl kapely (Co ty jsi zač? / Jak se máš?) pod názvem Dr Max. Uběhlo pár let, mezi roky 1993 a 2013 jsme si dali pauzu, mezitím si jakási firma vzala náš název Dr Max, posadila ho do čela svého podnikání a postavila na něm síť lékáren. Samozřejmě že se nám to nelíbilo, ale dělat se s tím nic nedá, neboť naše zákony to umožňují. A tak je nám to dneska vlastně jedno... Jen mě občas polechtá u pupíku, když ten název vidím někde v reklamě a vzpomenu si, jak jsme ho v roce 1980 pěkně oslavili.

Stejně mi to ale přijde jaksi v nepořádku, jinde ve světě by se to asi nestalo. Nedokážu si představit, že bych například svlíkl holku a ona měla kalhotky Porsche...:o)

Hudbu jste většinou psal vy, texty biskup Starokatolické církve Dušan Hejbal. Jak jste na něj přišli?

Tady vás musím opravit — v kapele Dr Max je hudba kolektivní prací, vzniká od nápadu jednoho z nás k dotvoření celou kapelou. Je to proto, že každý ze členů kapely je osobností, která přináší do muziky svou invenci a rukopis, který je nenahraditelný. Byla by škoda nevyužít tento potenciál. Proč bych říkal Mirkovi Linhartovi nebo Romanovi Holému: Hraj to tak a tak... Víím, že to sami za sebe udělají mnohem líp, a to se týká každého ze členů kapely.

Samozřejmě velmi důležitou součástí tvorby kapely Dr Max jsou texty Dušana Hejbala. Dušan je v podstatě dalším členem kapely, bez něj by to nešlo, a tak jsme pořád v úzké spolupráci. Potkali jsme se někdy v roce 1982 na našem koncertě na pražské Ořešence, kde jsme v té době hráli pravidelně. Ihned jsme si sedli a začali spolupracovat. Dušan napsal několik prvních textů, které byly skvělé, a bylo jasné, že u této spolupráce už zůstaneme. Od té doby napsal Dušan spoustu skvělých textů, které se mi vždycky jako zpěvákovi dobře zpívaly a hlavně jsem za nimi mohl stát, což považuji za důležité, neboť si myslím, že to je při projevu vždy znát a posluchač obdařený určitou dávkou citu to vždycky pozná... No a o takové posluchače nám šlo především.

A zase od té doby uběhlo pár let a texty Dušana Hejbala fungují dodnes. No vlastně dnes možná platí ještě více než v době vzniku... Projevuje se jejich nadčasovost, to se týká i hudby, a tak je radost ty písničky zase hrát pro lidi, kteří je znají, rozumí jim a zpívají je s námi.

Dušan Hejbal není jen textařem kapely Dr Max, je to člověk, který dal kapele filozofii, určitý morální postoj a dokázal za kapelu v těžkých dobách i bojovat. Nikdy nezapomenu, jak

Foto: archiv autora

nás vysekal z maléry, který si na nás připravil Městský výbor Socialistického svazu mládeže, který nás chtěl trestat za „skandální koncerty postrádající socialistickou morálku a ideologii“ v rámci bramborové brigády na Lounsku. Dušan si připravil obhajovací řeč a soudruhy svazáky a soudružky svazačky rozebral tak, že se nám pomalu ještě omluvili. Myslím, že si to většina z nich pamatuje dodnes, i když by na to velice rádi zapomněli.:o)

Měli jste v době normalizace nějaké problémy?

Už jsem to naznačil... Neustále jsme se potkávali s kontrolami, ani nevím odkud. Končilo to na koberečku krajského inspektora kultury Trojana na NV hl. m. Prahy. Ten měl za sebou na zdi v kanceláři velkého mozaikového Lenina, vepředu mu chyběl zub, měl před sebou naše texty a řval na mě: Proč ta Karkulka v tom textu vidí rudě... Co tím jako chcete říct? No já mu vysvětloval, že je zamilovaná do vlka, a proto vidí rudě... Zjevně tomu nechtěl rozumět. Přidal k tomu to, že texty napsal kněz, že na nás chodí nějak moc lidí (hráli jsme v té době hodně v Praze 8 – Ládví, na Rokosce, ale i na Opatově...), a zakázal nám Prahu 8. Za chvíli jsem

tam byl zas a byl z toho zákaz Prahy 8 a 9. No a napotřetí z toho byl zákaz celé Prahy. A tak jsme vyrazili na cesty po vlastech českých a slovenských.

V té době napsal Dušan text Salto mortale a s touhle písničkou jsme vyhráli Rockový maraton. Vyšla na našem druhém singlu u Pantonu. Její text platí dnes stejně jako před třiceti lety, kdy vznikla (viz příloha, text Salto mortale).

Panton nám nabídl vydání celého alba, a tak v roce 1986 vyšlo první LP kapely Dr Max „Vaše tělo... uletělo“. Inspektoři kultury na čas zmlkli a my jsme mohli odehrát stovky nádherných koncertů...

Věnovali jsme se živému hraní, nahrávání a skládání tak intenzivně, až nám nějak uniklo, že jsme v té době byli v Top 10 ankety Zlatý slavík. Ale musím říct, že nám to bylo jaksi jedno.

V současné době je elektronická hudba opět v kurzu, dokonce v retro stylu, kdy hudebníci používají a shánějí nástroje z 80. let. Vy dnes zníte jak? Více rockově, nebo tanečně?

Roman Holý je velkým sběratelem klávesových nástrojů a ve své sbírce má i několik

retro kousků, které samozřejmě používá. Já jsem si dokonce koupil znovu retro kultovní nástroj Casio VL 1, který je dnes již vzácností a na kterém stojí písnička Co ty jsi zač?. Přivezl mi ho fanoušek Dr Maxe přímo z Japonska z muzea firmy Casio, kde byl vystaven. Je to proto, abychom zněli co nejautentičtěji, abychom zachovali náladu, sound kapely a nahrávek. Samozřejmě vybavení je dnes již takové, že zvukově vlastně můžeme zvolit cokoli, ale většinou jen jako doplněk nebo zpestření klasického soundu kapely. To vše je samozřejmě posazeno do současného zvuku.

Elektronická hudba je o. k., ale vzniká počítačově a je to vlastně skládanka z připravených a nastavených loopů a presetů. Takovou muziku v podstatě může dělat každý, kdo je obdařen určitou dávkou trpělivosti a naučí se tu editační práci. Pak se k základnímu grooveu dohraje dle vlastního vkusu syntáky a nástroje, to celé se pěkně zkvantizuje, a máme tu krásně znějící sterilní song, nejlépe podobný něčemu slavnému ze zahraničí. To je pouze základ... Pak přijde zpěv a to je většinou velká legrace. Tím nechci nijak snižovat význam elektronické nebo taneční muziky, určitě má svoje

Foto: archiv autora

posluchače a nezastupitelné místo na hudební scéně, ale chybí mi tam nějak invence.

V kapele Dr Max jsou zkušení, velmi dobří muzikanti, kteří pracují jinak, a výsledkem je muzika, která nějak nepodléhá času a za kterou můžeme stát. Kapela má svoji osobitou parketu, po které jede, a tu můžeme posouvat, jak se nám zamane... Ideální stav. Samozřejmě to není nic neobvyklého, takových kapel je u nás víc. Najít si svou parketu, svoje místo na scéně je to nejtěžší. Pokud se ti to podaří, tak jsi vyhrál.

Dušan Hejbal do jednoho našeho textu napsal větu „Muzika je holka, která není na prodej“. Je ale fakt, že někteří interpreti z ní udělali pěknou děvku...

Chcete natočit nové album?

Ano, už na něm pracujeme, a to v sestavě, která je až na jednu malou výjimku stejná jako na první desce „Vaše tělo... uletělo“ z roku 1986. Základem je Taras Prodaneč — kytara, Pepa Vízek — basa, Jane Jaros — bicí, Roman Holý — klávesy, Mirek Linhart — kytara a já. Jako další člen s námi spolupracuje všestranný muzikant Martin Mach. Pro nás je zásadní, že se textů na nové album opět ujal náš dvorní textař Dušan Hejbal. Takže vzniká album v plné sestavě. V kapele je obrovský hudební potenciál, jde jen o to, správně ho využít, což se zatím daří. Motivací je také to, že písničky Dr Maxe nezapadly a mezi fanoušky fungují dodnes. Dokonce se některé z nich už dožily coververzí, které jsou více či méně povedené, ale to je vždycky... Beatles mají také spoustu coververzí a některé z nich jsou dobré a některé špatné. :o)

Album bychom chtěli dokončit v letošním roce, což je přesně třicet let po naší první desce.

Čím jste se od doby konce kapely živil?

V roce 1992 jsem si postavil nahrávací studio RecTime, které mám dodnes. Skládám hudbu k filmům, reklamám a znělkám. Produkuji desky a skládám písničky. Mimochodem dobrou písničku, která funguje, považuji za úplně nejtěžší hudební model pro skladatele. Když se povede, začne žít mezi lidmi a to je radost. Mně se to povedlo v roce 2004, když jsem napsal píseň Veď mě dál pro první řadu SuperStar Top 10. Prodal se jí asi mraky, neboť jsem za ni dostal 9x

platinovou desku za nejprodávější píseň všech dob v ČR.

Od roku 1996 pracuji jako dramaturg v TV, momentálně v ČT, kde jsme společně s Helenou Štáchovou připravili úspěšný 60dílný seriál pro děti Angličtina s Hurvínkem, který momentálně běží již v několikáté repríze a ke kterému jsem zároveň dělal i hudbu. Připravujeme další pokračování na rok 2017.

Stříhám obrazový materiál a vyrábím TV pořady, klipy, dokumenty. Momentálně jsme s kluky z kapely (Pepou a Tarasem) dokončili celovečerní romantický film ve zdravé nadsázce Zlatý časy na Klondike, který bude mít premiéru letos na jaře.

Pracuji také v nahrávacím studiu Švando-va divadla, které považuji za jedno z nejlépe vybavených studií u nás.

Práce je někdy až moc a kapela Dr Max je pro mě ventil a radost. Mám v ní srdce.

Posloucháte současnou hudební scénu? Jaké kapely nebo autoři vás baví?

Hudba je dobrá, nebo špatná, to platí v každé době. Já se snažím té špatné vyhýbat, ale je fakt, že někdy to nejde. Možná to je důvod, proč moc neposlouchám rádio. I když jsou u nás stanice (asi dvě :o)), které za poslech stojí.

Současnou hudební scénu samozřejmě sleduji a poslouchám, co se dá, a musím říct, že některé party i interpreti jsou zajímaví jak u nás, tak v zahraničí. Je ale fakt, že jsem se z ničeho dlouho neposadil na zadek... Jako bych to všechno už někde slyšel. Přesto některým „novým“ kapelám u nás doslova držím palce, protože mě baví a o tom muzika je. Muzika je holka... a s holkou začneš chodit, když tě baví. Ta, co je na prodej, ta je jen na chvíli. ☒

Zpěvačka KLARA boduje se svým debutem

Zpěvačka KLARA — Klára Vytisková — vydala svou sólovou debutovou desku, která nese název Home. Na album se snáší lavina skvělé kritiky. Jedním z důkazů je nominace v cenách Apollo. KLARA uvedla také svůj nový, povedený videoklip k singlu Forever. Klára je zastupována od 2007 a má registrováno 40 hudebních děl.

TEXT: TZ, ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ

Na albu **Home** se Klára Vytisková projevila i jako velmi talentovaná skladatelka. Schopnost napsat působivou písničku naznačila už v singlech *Survival* a *Home*, teď ji definitivně prokázala na ploše celé desky. Oproti extravagantním Toxique razantně změnila svou image a novou inspiraci hledá především ve své rodině. Nejnovější singl *Forever*, v němž se Klára vyznává z mateřské lásky, je jednou z nejsilnějších tuzemských písní posledních let a doprovází jej také působivý videoklip.

Poté co Klára singl prezentovala živě v přímém přenosu v rámci Česko Slovenské SuperStar 2015, vyšvihla se skladba mezi dvacítku nejstahovanějších nahrávek na iTunes. Deska **Home** se v konkurenci Adele, Coldplay, Justina Biebera nebo Zaz dostala dokonce na šestou příčku. Je vnímána jako jedna z nejvydařenějších domácích nahrávek roku 2015 a nominace na cenu hudebních kritiků Apollo to jen potvrzuje.

Klára Vytisková je bezesporu jednou z nejvýraznějších zpěvaček na naší hudební scéně. Zpívá v Toxique, vystupuje s Michalem Hružou, po boku Dana Bárty a Richarda Müllera účinkuje v projektu Planety. ☒

Foto: Petr Jandera

Vzpomínkové turné ALICE v čele s Danem Bártou

Rocková kapela Alice z 90. let slaví 25 let od svého vzniku. K tomuto výročí přichystala speciální plnohodnotné 100/4 Tour.

K samotnému turné Dan Bárta uvedl: „Klidně se to mohlo jmenovat ‚sentiment tour‘, o ten jde především. Aby někdo nepropadal dojmům nebo ho nenapadaly všetečné otázky, naši fanoušci z těch dob už mají odrostlé děti, přišel čas se znovu setkat. O žádnou resuscitaci se tedy nejedná, jen o setkání po letech. A pětadvacet let od skoku do kalných vod českého šoubyzu je pro mne osobně velmi dobrý důvod.“

Dirigent Jiří Bělohlávek oslavil sedmdesátiny

Světově proslulý dirigent Jiří Bělohlávek, který stojí v čele České filharmonie, oslavil své 70. jubileum. Patří bezpochyby k nejvýznamnějším umělcům současné klasické hudby. Vedl Symfonický orchestr BBC, získal prestižní cenu Gramophone Award za orchestrální nahrávku, hostoval v Metropolitní opeře i na významných festivalech včetně Pražského jara. V posledních sezónách sklízí Jiří Bělohlávek s Českou filharmonií úspěchy jak doma, tak na zahraničních turné. Z nich lze jmenovat rezidenci ve vídeňském Musikverein u či vystoupení v nejprestižnějších světových koncertních sálech, například v newyorské Carnegie Hall, v sále Berlínské filharmonie, v amsterdamské Concertgebouw, v Royal Albert Hall v rámci londýnského cyklu Proms a na mnoha dalších významných místech.

Od ministra kultury Daniela Hermana obdržel ocenění Artis Bohemiae Amicis a od královny Alžběty II. obdržel Řád britského impéria za „službu hudbě“.

Mimoňská párty

Dobrý den,

chtěla bych poděkovat za letošní podporu naší Mimoňské párty, která se velmi vydařila, podařilo se zapojit umělce s postižením a díky Vašemu daru jim i poskytnout drobnou odměnu. Za zbylé peníze jsme zorganizovali výlety pro lidi s mentálním i tělesným postižením. Fotografie z akce najdete na našem FB.

Přeji krásné a klidné svátky.

Jana Klápková,
předsedkyně spolku
www.spoluradi.org

Vítězem mezinárodní hudební soutěže v UK se stal český skladatel Tomáš Kympl

Skladatel Tomáš Kympl získal první místo v britské soutěži The UK Songwriting Contest se skladbou Ave Maria. Pět skladeb Tomáše Kympla zařadila porota do semifinále. V porotě této soutěže zasedli světoví producenti, skladatelé a hudebníci, spolupracující s nejvýznamnějšími hudebními ikonami (Ray Charles, Paul McCartney, Elton John, Stevie Wonder, Joe Cocker, Sting, Robbie Williams, Diana Ross, Kylie Minogue, Christina Aguilera, Mariah Carey, Tina Turner, Meat Loaf, Miley Cyrus, Britney Spears, Backstreet Boys, Cher, Led Zeppelin, Oasis, Westlife, Take That ad.)

nástěnka

Na e-mail nastenka@osa.cz nám můžete zasílat vaše postřehy, novinky, úspěchy atd. Autor in je čtvrtletník, a proto je v případě upoutávky na speciální koncert apod. potřeba informovat nás se značným předstihem. Info pište stručné a jasné, popřípadě doplněné odkazem, kde se ostatní mohou dočíst více. Doporučujeme maximálně dvě věty a nikdy nezapomeňte uvést svůj podpis. Z názvů e-mailů není vždy jasné, o koho se jedná.

Těšíme se na vaše příspěvky!

Autorský „Jubilejní koncert k narozeninám Zdeňka Trnky“ a čestné členství v SCS

Mimořádným úspěchem a ovacemi vstoje skončil 27. listopadu 2015 v UFFO-SCT autorský „Jubilejní koncert k 90. narozeninám Zdeňka Trnky“.

Hrála Komorní filharmonie Prdubice pod taktovkou dirigenta Marka Štilce, Mozartovské adagio na hoboj zahrál Vojtěch Jouza. Trnkovu klavírní sonátu Červnová nokturna skvěle přednesl Adam Piotr Żukiewicz (sonáta zazní také 13. března 2016 v rámci recitálu na festivalu „Nocturnes in the City“ v Torontu). Uznáním kvality Trnkovy hudby bylo jeho přijetí 8. 12. 2015 v Praze za čestného člena Společnosti českých skladatelů v rámci AHUV. Děkuji OSA za partnerství a podporu koncertu.

Za pořadatelský tým Jana Ptáčnicková
Více na www.zdenektrnka.cz

Miroslav Srnka uvedl svou operu v Mnichově

V Bavorské státní opeře v Mnichově měla počátkem února premiéru opera Miroslava Srnky nazvaná Jižní pól. Dirigoval ji budoucí šéfdirigent Berlínských filharmoniků Kirill Petrenko, hlavní pěvecké party obsadili tenor Rolando Villazón a baryton Thomas Hampson.

šuplíky textařů

Vážení autoři, jsme příjemně překvapeni vaším rostoucím zájmem o zveřejnění vašich děl a děkujeme za kladné reakce na rubriku Šuplíky textařů i na celý magazín, které nám spolu s texty posíláte. Je pravidlem, že u každého autora uvádíme jen jeden text, i přestože nám jich posíláte vždy více najednou. Rozhodli jsme se tedy založit webovou stránku www.suplikytextaru.cz, kam budeme postupně pod vaše jména vaše texty přidávat. Dále nám je zasílejte na komunikace@osa.cz.

01

Karel Vrba

ZŮSTÁVÁM

Snad měl bych už jít
Nic nedlužím víc
Tak se měj
Tvůj dům byl mi vším
... nevšedním

Ten pocit já znám
Co zbylo z mých gest
Prožívám
Je smích, je pláč

Nezlomíš, seč můžeš dál, vůli mou
Poslední zamkne pak dům s láskou
Klíč já stále mám

Zůstávám
Krásko má
Vůní tvou
Já svést se dávám v náruč
Zůstávám
Lásko má
V žáru dní
Spálím ten dopis s loučením

zůstávám

Tak stydne mi čaj
Už nespěchám, kam?
Z pásky mé
Nech píseň tu znít
... tiše znít

Noc vybízí k hrám
Jsem v kleci jak pták
Neulít
Dík záchraně tvé

Jsem na prahu svých nových možností
Vstupujíc rád zpět do dějství
Dalas mi šanci žít

Zůstávám
Krásko má
Vůní tvou
Já svést se dávám v náruč
Zůstávám
Lásko má
Já v žáru dní
Spálím ten dopis s loučením
Ať to je důkazem sblížení
Ať to je důkazem sblížení
Ať to je důkazem tím, že zůstávám!

měsíční blues

02

Jaroslav Novák

MĚSÍČNÍ BLUES

Napiš křídou tisíckrát,
napiš na zeď mám Tě rád.
Ať mně holub poštovní bílé psaní doručí.
Ať mně bílý holubek,
přinese pár psaníček,
nebo lístek zelený,
co mně láskou zavoní.

Pojď se projít zahradou,
nebo loukou voňavou.
Radši přijď po setmění,
mraky měsíc zacloní.
Měsíček náš kamarád,
jistě bude také rád,
až ho mraky zacloní,
on se ještě vykloní.

03

Jiří Mildner

SKICA

zachumlaná do přikrývky
na posteli v podřepu
kreslím si tě i tvé křivky
z paměti a poslepu

kreslím si tě jako skicu
i když nejsem Picasso
zdá se mi že bydlím v Ritzu
a to platím inkaso

ne měli jsme drahá vína
langusty a kaviár
harlekýn a kolombína
jenom obyčejný pár

nejšťastnější ve vesmíru
posílený prožitky
na stole je zbytek sýru
chléb a trochu pažitky

složená jsi do klubíčka
zranitelná bezbranná
slzy vosku roní svíčka
se svým stínem sehraná

přes tvář přepadly ti vlasy
na chvíli jsi usnula
a já vím že jsi mi asi
půlku srdce uzmula

tvoji skicu kreslím si tu
jak tě vidím v představách
venku tam za oknem bytu
noc už do dne dozrává

skica

04 slova jsou jen činy moudrosti

Eva Košařová-Kašlerka

SLOVA JSOU JEN ČINY MOUDROSTI

1. Slovy toho řekneš dost, pro minulost kazíš přítomnost.
Cítem často povíš víc, že tím vznikne víc, než nic.
Blbě začíná hádka, kolikrát nedověš si vrátka.
Hloupé kecy, starý trik, na ně už neplatí křik.

Ref.: //: Slova jsou činy moudrosti, někdy v nich řekneš hlouposti,
slova jsou činy moudrosti //:Tak — Tak ://

2. Horší vše co psáno jest, leckdy může býti také lest.
Slovy můžeš pohladit a jinými zavadit.
Mluvením se seznámit nebo do šťastného svazku jít.
Mluvou začne rozlučka, mockrát přemůže muka.

Ref.: //: Slova jsou činy moudrosti, mají se říkat bez zlosti,
slova jsou činy moudrosti //:Tak — Tak ://

3. Slovem končí pohádka, jím si pomazlíš svá zvířátka.
Na světě tak musí být, dobré slovo vítězit.
Ústy vyzýváš Boha, prostě prostou řečí Proboha.
Věrně nalézáš Boha, moudrá věta Proboha.

Ref.: //: Slova jsou činy moudrosti, proto máš s nimi starosti,
slova jsou činy moudrosti //:Tak — Tak ://

4. Když s životem končíme, smutnou promluvou se loučíme.
Vždy čeština ta je vybraná, s velkou láskou podaná.
Větami vše začíná, jinými zas končívá.
Někdo s nimi zápasí, druhý trumfy vytasí.

Ref.: Slova jsou činy moudrosti, mějme k nim trochu vděčnosti,
pomůžeš lásce k věčnosti.
Slova jsou činy moudrosti, říkejme radši radosti,
nežijme v nevědomosti. //:Tak — Tak ://

05

Michael Kyselka

BÁSEŇ PRO J. V.

Učím se nudit
A dobře se mi dýchá
Jen člověk hned neví
Kam by hlavu vkrad

Furt je to ale lepší
Než když tě někde píchá
Či z perníkové věže
Strmý zažíváš pád

A navíc to má smysl
Ač přesně nevím jaký
Leč k večeru teď slyším
Tetřeví mládě lkát:

Ach, jak nešťastné jsem
v žití mezi ptáky —
Já jako děti lidí
Chtělo bych si hrát

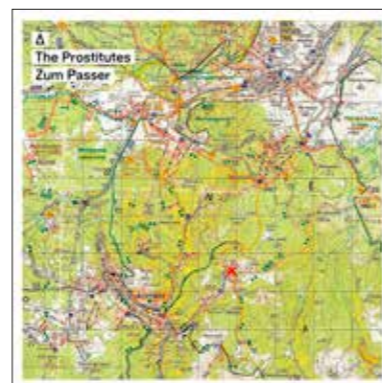
báseň pro j. v.

LÍDA BAAROVÁ
soundtrack
Autor: Ondřej Soukup

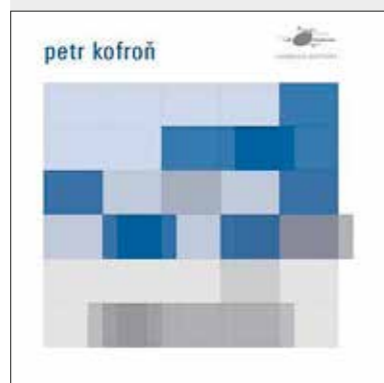
NEŘEŽ
Jen blázní překročí svůj stín
Autoři: Zdeněk Vřešťál
a Vít Sázavský
Album podpořeno projektem
Partnerství OSA

THE PROSTITUTES
Zum Passer
Autor: Adrian T. Bell a další
Album podpořeno projektem
Partnerství OSA

KRUCIPŮSK
Tintili Vantili
Autor: Tomáš Hajíček a další

PETR KOFRŮŇ
profilové CD
Autor: Petr Kofroň
Album podpořeno projektem
Partnerství OSA

KLARA.
Home
Autor: Klára Vytisková

URBÁNEK & MOUREK
Autoři: Vojtěch Urbánek a Tomáš
Mourek

POSITIVELY COMMERCIAL 2
Autor: Jan Kleník

JAZZ-ROCK THEME
Autor: Jan Militký

LACO DECZI
CELULA NEW YORK
Porto
Autor: Laco Deczi

ANCIENT LOOK
Autor: Josef Spitzer

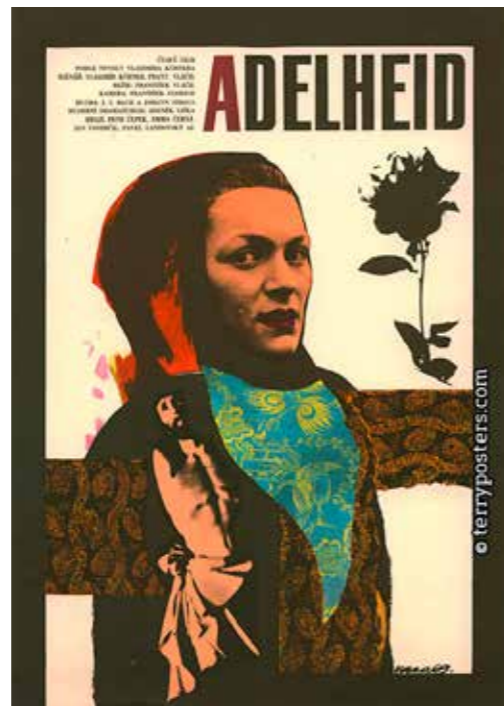
V jiném stavu

(studentský film)

Režie: Jiří Kunst

Hudba: Robert Jiříša (zastupován OSA od 1993, registrováno 425 hudebních děl)

Tři příběhy, tři hrdinové, tři časové roviny. Je pátek. Téměř jako každý jiný všední den. Okolo nás se odehrává mnoho příběhů, ze kterých zachytíme třeba jen nepatrný kousek. Adamovi je sedmadvacet let, ničeho se nebojí, tedy aspoň si to myslí. O světě přemýšlí racionálně, je na to „zvyklý“. Většina činností, které v životě dělá, je závislá právě na racionálním uvažování. Honza je úspěšný čtyřicátník s významným společenským postavením. Právě dnes se má uskutečnit nudný, otravný výlet s otcem na místo, které už v dětství neměl rád. Robin je tichý, zakřiknutý třicátník. Jeho páteční směna na dispečinku záchranné služby se pro něj stane soukromým peklem, neboť se zase pohádal s matkou. Při cestě do práce měl nehodu, šéfová na něj tlačí a kolegové ho obtěžují.

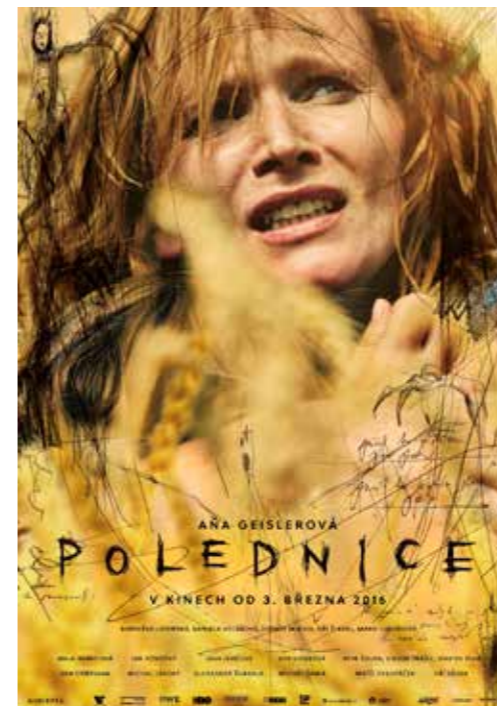

Adelheid

Režie: František Vlácil

Hudba: Zdeněk Liška (zastupován OSA od 1947, registrováno 457 hudebních děl)

ADELHEID se odehrává po konci druhé světové války v pohraničí, na severní Moravě. V čase oné neklidné hranice, kdy tu ještě žije neodsunuté německé obyvatelstvo, kdy mezi ním vedle zdeptaných a usmýkaných válkou a porážkou jsou i nepoučitelní, snažící se mstít a zabít. A kdy sem z vnitrozemí začínají proudit ti, kdo odsud museli kdysi utéci, a s nimi i noví osadníci, kdy s poctivými sem táhne i dav rabujících. Na místo přijíždí důstojník západní armády Viktor Chotovinský, který převezme správu majetku největšího nácka v kraji, Heidemanna, a pozná jeho dceru Adelheid.

Polednice

Režie: Jiří Sádek

Hudba: Ben Corrigan

Eliška s malou dcerkou se po mnoha letech vrací do rodné vesnice svého muže, aby se zde pokusila o nový začátek. Kromě vlídného přijetí sousedů ji tu však čeká i setkání s místní podivínkou, ženou, která ve své pomatené mysli vleče tíhu vlastního dávného neštěstí. Kolem Elišky, vystavené traumatům z osamělosti a postupně vysilované boji s nekonečnými úředními stereotypy, se postupně začínají spřádat sítě prokletí. Podaří se Elišce zachránit sebe i dceru před mysteriózním zlem dřív, než ji zcela ovládne stín Polednice a nebo vlastní šílenství?

Rodinný film

Režie: Olmo Omerzu

Hudba: Šimon Holý (zastupován OSA od 2014, registrována 2 hudební díla)

Jak se vypořádají s nečekanou svobodou dvě dospívající děti, jejichž rodiče se vydali na plavbu jachtou po oceánu? Co udělá odloučení s dosud perfektně fungující rodinou? A co když do tohoto rodinného „testu“ vstoupí další, nečekaně dramatická událost?

VZPOMÍNÁME

Marie Tetourová

Olga Homolková

Břetislav Rokyta

Vladimír Vodička

Antonín Pokorný

František Jemelka

Josef Klazar

Vladimír Fiala

Ladislav Havel

Folklorní HazArt

Novelu autorského zákona z pera senátorů, týkající se placení autorských odměn za hudební produkce tzv. výtvorů tradiční lidové kultury, Senát schválil a nyní ji bude projednávat Poslanecká sněmovna.

Tato novela se prodává jako osvobození folklorních souborů od poplatků. Ve své podstatě tato novela na povinnosti platit autorské odměny autorům za užití jejich hudebních děl nic nemění. V případě hudebních produkcí není OSA oprávněně inkasovat autorské odměny za autory, kteří jím nejsou smluvně zastupováni. Senátorská novela tak pouze opakuje, co je již na jiném místě v autorském zákoně dávno napsáno.

Senátoři si také umně přivlastnili návrh změny povinnosti dodat seznam skladeb po konání hudební produkce. Tento návrh OSA předložil ministerstvu kultury v rámci zasílaných podnětů k novele autorského zákona dávno předtím, než vznikl nápad na senátorskou novelu. Sami jsme tak reagovali na zcela nesmyslné ustanovení autorského zákona, kdy pořadatel musel dodat seznam skladeb ještě před konáním hudební produkce. Do našeho návrhu jsme otiskli to, jak postupujeme již dnes v praxi, tj. že seznam skladeb požadujeme po pořadateli hudební produkce do několika dní po jejím skončení.

Nebezpečná je však rétorika, která doprovází obhajobu tohoto zbytečného zásahu do autorského zákona. Slova jako

„OSA (myšleno autor) obere pořadatele hudební produkce o autorskou odměnu“ jsou velmi nebezpečná. Pominu-li fakt, že zaznívají z úst člověka, který vybuodoval svůj podnikatelský úspěch na hazardu, nesmí brát autorská obec takovou rétoriku na lehkou váhu. Tato rétorika jde totiž do větší hloubky a nenápadně podprahově atakuje samotnou podstatu autorské tvorby. Někteří z předkladatelů novely se snaží zpochybňovat to, co je zcela samozřejmé v civilizovaném světě. Začínají zpochybňovat vznik nové umělecké tvorby v případech, kdy autor jedinečným a výrazným způsobem upraví dílo jiného autora. Prakticky dochází ke zpochybňování článku 27 odst. 2 Všeobecné deklarace lidských práv, přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů v roce 1948, který každému „zaručuje právo na ochranu morálních a materiálních zájmů, které vyplývají z jeho umělecké tvorby“.

Senátor Valenta vyčetl ministrovi financí Andreji Babišovi, že zdanění hazardu neřešil s hazardním průmyslem, ale s aktivisty, kteří mají jiný pohled na věc. Sám však připravil novelu, kde jej názor autorské obce vůbec nezajímá. Jako velký zastávce podnikatelů a živnostníků opomenul významnou část této skupiny obyvatel, kterou je autorská obec. Dle studie společnosti Ernst & Young kreativní průmysl zaměstnává 3,3 % aktivní populace EU a podílí se 4,2 % na

HDP EU. Kreativní průmysl jako třetí v EU vytváří nejvíce pracovních příležitostí.

Systém může fungovat pouze tehdy, pokud bude právní řád garantovat vyvážený vztah mezi autory a těmi, kteří chtějí jejich tvorbu používat k obchodním účelům. Hlasy opakovaně volající po zvýhodňování jedné skupiny podnikatelů a živnostníků vůči podnikatelům a živnostníkům z kreativního průmyslu jsou pouze laciným populismem. Účet však mají platit autoři. Paradoxní je, že stejné hlasy apelují na národní identitu a kulturní odkaz. Kéž by si alespoň některý z těchto hlasů uvědomoval, že systematické podkopávání samotných základů autorského práva bude v konečném součtu znamenat podkopání základů naší vyspělé kultury, a tím i národní identity. Nebo se snad chceme přiblížit civilizacím, které ničí své památky, pošlapávají jakoukoliv formu vlastnictví a lidská práva?

Letošní zima ani pořádně nevyčlenila ledové zuby a už je tu pomalu jaro. Přeji vám, abyste ze slunečních paprsků načerpali co nejvíce pozitivní energie. Při projednávání novely autorského zákona ji budeme hodně potřebovat.

Roman Strejček

**KONCERT PRO
1000 STATEČNÝCH**

MOTOL MOTOLICE

**7. KVĚTNA 2016
BŘEVNOVSKÝ KLÁŠTER**

**J.A.R.
PRAGO UNION
EN.DRU, ONDŘEJ HAVLÍK,
JIŘÍ ŘEHULKA & MALÝ BAND**

Předprodej: goout.cz za 250 Kč na místě 350 Kč

100% ze vstupného putuje **Nadaci „Národ dětem“** konkrétně projektu **1000 statečných.**

www.motol-motolice.cz
www.1000statecnnych.cz

První číslo magazínu Autor in vyšlo v zimě 2009

Všechna čísla si můžete přečíst na stránce www.autorin.cz

MYSLÍME **NA** HUDBU

WE THINK **OF** MUSIC

OSA - Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním, z. s.

www.osa.cz